

Jeesuksen kristuksen kaksiluonto-opin kriittinen analyysi

Uskomukset kristuksen jumaluudesta ja ihmisyydestä hengellisen tutkistelun kohteena

Kirjoittanut Petteri Haipola 11/2011-4/2016.

Viimeksi päivitetty 11.9.2016

Kristuksen kaksiluonto-oppi on paljastettu lyhyesti kirjoituksessani "[Kristuksen kaksiluonto-oppi paljastettuna ja kumottuna](#)". Suosittelen sen lukemista kevennykseksi heti tähän alkuun.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ovat jakaneet Jumalan ensin kolmeen osaan (persoonaan) ja sitten he ovat jakaneet vielä herran Jeesuksen kahteen osaan, Jumalaksi ja ihmiseksi.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat eivät ole halukkaita pohtimaan sitä, onko Jeesuksella ihmisenä Jumalasta erillinen tietoisuus vai ei. Monet heistä uskovat mystiseen olentoon, joka on välillä Jumala ja välillä ihminen, mutta on mahdoton sanoa, onko se ihminen Jumalasta erillinen olento vai Jumalan roolileikkiä, niin että hän esittää välillä ihmistä, vaikka on todellisuudessa kaikkivaltias Jumala ja kaiken luoja. Käytännössä Jeesuksen täytyisi olla pelkästään Jumala, joka näyttelee välillä ihmistä, vaikka ei ole ihminen, jos heidän selityksensä olisivat tosia.

Kun kolmiyhteiseen jumalaan uskovien perusteluja tutkii, niin monet heistä eivät usko siihen, että Jeesus kristus Nasaretilainen on täydellisesti ihminen. He näyttävät uskovan siihen, että hän on "Jumala ihmisen ruumiissa". Tämä liharuumiassa asuva iankaikkinen Henki eli Jumala esiintyy välillä ihmisenä ja välillä Jumalana, mutta on vain yksi persoona sen sijaan, että olisi kaksi eri persoona. Jeesus kristus on heille Jumala ihmisen ruumiissa ja Jumalan toinen persoona niin kuin katoliset isät ovat hänestä sanoneet kehittämänsä kolminaisuusopin kautta.

Profeetat, Jeesus ja apostolit uskoivat siihen, että meidän taivaallinen isämme (Matt 6:6ss.) on yksin ainoa Jumala, kaiken luoja ja kaikkivaltias. (Joh 17:3; Mar 12:28-34; 1Kor 8:4-6; Efe 4:4-6; Jda 1:24-25; Ilm 4:8-11; jes 42:1-8) Kun nämä kolme tai isä ja poika mainitaan yhtä aikaa, niin vain isää sanotaan yhdeksi ja ainoaksi Jumalaksi. Muut Raamatun kohdat eivät saa kumota tätä ilmoitusta, joten on väärin yhdistellä jakeita mielivaltaisesti toisiinsa siten, että saadaan aikaan oppi kolmiyhteisestä jumalasta, joka on Isä ja Poika ja Pyhä Henki.

Kun sanotaan, että meillä on yksi ainoa Jumala Isässä ja Pojassa ja Pyhässä Hengessä, niin on kumottu Raamatun opetus, jonka mukaan isä on yksin ainoa Jumala, kaiken luoja ja kaikkivaltias. Silloin ei ole täydennetty Raamatun ilmoitusta vaan on kumottu se esittämällä epätosi väite, jonka mukaan isä ei olisikaan yksin ainoa Jumala vaan yksi ainoa Jumala olisi Isä ja Poika ja Pyhä Henki tai itse kukin näistä yksinään. Kaikki muut väitteet ovat Raamatun kirjoitusten vastaisia paitsi se, jonka mukaan isä on yksin kaikkivaltias ja ainoa Jumala, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on.

Kun apostolit rukoilivat ja julistivat evankeliumia, niin he sanoivat vain isää Jumalaksi, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa, mutta Jeesusta he kutsuivat Jumalan pojaksi ja mieheksi, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita. Juutalaisille oli lisäksi tärkeää osoittaa kirjoituksista, että Jeesus on se kristus, jota nämä odottivat ja josta profeetat olivat ennustaneet. (Apt 2:12-38; 4:24-31; 7:20-59; 10:34-48; 17:2-3, 22-31; 18:1-8) On täysin varmaa, että apostolien tapa rukoilla ja julistaa evankeliumia, on oikea, joten meidän on hyvä rukoilla ja julistaa samalla tavalla kuin he.

Kaksiluonto-oppi lyhyesti ja sen sisältämän logiikan ongelma

Kristuksen kaksiluonto-oppi on kehitetty 300–400 -luvulla selittämään sitä asiaa, miten Jeesus voi olla yhtä aikaa ihminen ja Jumala olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala. Ihmisellä on oma tahto, mieli, ajatukset, tunteet, tieto ja muistot, jotka ovat eri kuin Jumalalla. Jos kristus Jeesus olisi ihminen, niin hän olisi ihmisenä eri olento kuin Jumala. Tätä ei kolmiyhteisen jumalan opissa voida kuitenkaan tunnustaa ja sen vuoksi kehitettiin Kristuksen kaksiluonto-oppi, jolla tätä asiaa yritetään järjellisesti selittää, mutta siinä ei onnistuta.

Sen sijaan, että monet nykyään elävät maallikot pitäisivät totena Kristuksen kaksiluonto-opin, jota he eivät tunne, uskovat he siten, että Jeesus on "Jumala ihmisen ruumiissa". He eivät siis usko siihen, että Jeesus olisi ihminen, vaikka Jeesusta sanotaan Raamatussa monta kertaa ihmiseksi. He uskovat siis niin, että Jeesus on vain "ihmisen kaltainen", mutta ei ole "täydellisesti ihminen", niin kuin katoliset isät uskoivat ja niin kuin kaksiluonto-opissa asiaa selitetään. Tästä huolimatta monet näin ajattelevista lainaavat kaksiluonto-oppiin kuuluvia ja siitä johdettuja perusteluja ja toistavat niitä kuin mantraa: "Jeesus on täysi ihminen ja täysi Jumala" sekä "Jeesus on sataprosenttisesti ihminen ja sataprosenttisesti Jumala".

Käytännössä he selittävät Raamattua kuitenkin siten, että Jeesus on kaikkivaltias Jumala ja kaiken luoja ihmisen liharuumiissa, mutta ei täysin ihminen. Jeesus ei esimerkiksi tarvinnut isäänsä Jumalaa pelastamaan itseään kuolleista herättämällä hänet ylös kuolleista vaan hän lähti ulos elottomasta ruumiista iankaikkisena Henkenä, joka on kaikkivaltias Jumala, ja palasi siihen takaisin, niin että ruumiista tuli elävä, mutta hän ei ole täydellisesti ihminen, jolla olisi ihmisen henki, sielu ja ruumis niin kuin he uskovat muilla ihmisillä olevan. He uskovat sen sijaan niin, että Jeesus on iankaikkinen Henki eli kaiken luonut kaikkivaltias Jumala, joka asuu ihmisen liharuumiissa, mutta ei ole ihminen järjellisine sieluineen ja ruumiineen, niin kuin esimerkiksi Athanasioksen uskontunnustuksessa hänen inhimillistä luontoaan selitetään.

Jeesusta pelkästään Jumalana pitävät ihmiset joutuisivat "helvettiin", jos Athanasioksen uskontunnustuksen uhkavaatimus olisi totta. Onneksemme Jumala ei ole sellainen väärämielinen tuomari kuin katolisessa uskossa olevat ja monet muut jumaluusoppia tavalla tai toisella selittävät ihmiset ovat, katolisten isien ja heissä vaikuttaneen vihan ja väärin tuomitsevan hengen tapaan. Totuuttakaan ei siinä hengessä ole, koska se ei ymmärrä Raamattua kokonaisuutena vaan tulkitsee sitä mielivaltaisesti omien himojensa mukaan. Se henki pyrkii hallitsemaan muita uskovia ja alistamaan heidät oikeaoppisuudellaan valtansa alle, niin että saisi tyydytystä itselleen oman oikeassa olemisensa kautta. Se henki ei pyri rakentamaan ja etsimään totuutta yhdessä veljien kanssa vaan sen sijaan se hajottaa ja ilmoittaa totuuden ylhäältä alaspäin "kadotukseen matkalla oleville harhaoppisille", jollaisina sen hengen omat kaikkia eri tavalla asian ymmärtäneitä pitää. On selvää, että sellaisten kanssa on mahdotonta rakentua pyhässä hengessä Jumalan huoneeksi.

Koska ihmisen on mahdotonta ymmärtää sitä, miten Jeesus voisi olla yhtä aikaa ihminen ja kaikkivaltias kaiken luoja, niin se opetus on vain täytynyt sokeasti uskoa ja pitää totena tai muuten "joutuu helvettiin" ja tulee sitä ennen erotetuksi katolisessa uskossa olevien nimeltään kristittyjen ihmisten yhteydestä. Sama jako on käytössä edelleen kaikissa katolisen kirkon tyttärissä ja katolista uskoa tunnustavien ihmisten yhteisöissä. Jos joku ei tunnusta katolisten uskontunnustusten tai siitä tehtyjen muunnelmien mukaan uskoaan kolmiyhteiseen Isään ja Poikaan ja Pyhään Henkeen, jonka sanotaan olevan se yksi ainoa Jumala, josta Raamattu kertoo, niin hänet erotetaan katolisessa uskossa olevien yhteydestä ja sanotaan hänen joutuvan helvettiin.

Tarkoitan "katolisella uskolla" tässä yhteydessä uskoa kolmiyhteiseen jumalaan, joka on Isä ja Poika ja Pyhä Henki, en mitään muuta asiaa. Katolista uskoa on siten myös sellainen usko, jossa sanotaan Jumalan sisällä olevan hierarkian järjestyksessä Isä, Poika ja Pyhä Henki, niin että vain Isä on kaikkivaltias, Poika on hänelle alamainen ja Pyhä Henki on hierarkiassa näiden kummankin alapuolella. Kun uskotaan tällä tavalla, mutta sanotaan meillä olevan "yksi ainoa Jumala Isässä ja Pojassa ja Pyhässä Hengessä", niin pidetään kiinni katolisten isien kehittämästä kolmiyhteisen jumalan opista sen muunnellussa muodossa. Tämä oppi on saanut alkunsa muinaisesta Babyloniasta, josta se on levinnyt kaikkialle maailmaan siitä kehitetyissä eri muodoissaan, joista katolinen muoto ja sen muunnelmat ovat viimeisiä.

Kaksiluonto-oppi määriteltiin lopulliseen muotoonsa sanallisesti Khalkedonin kirkolliskokouksessa vuonna 451. Sitä täydennettiin 1600-luvulla kenosis-opilla, jolla tarkoitetaan Kristuksen alentumisen tilaa, kun hän tuli alas taivaan kirkkaudesta ja luopui Jumalan muodosta sekä kirkkaudesta syntyessään ihmiseksi. Gottfried Thomasius täydensi kenosis-oppia vielä 1850-luvulla. Nykyiset selitykset nojautuvat näihin vanhoihin katolisten isien ja sitä täydentäviin myöhempien teologien opetuksiin.

Kristuksen kaksiluonto-opissa on jaettu Jeesus kahteen osaan "luontonsa" mukaan: "jumalalliseen luontoon" ja "inhimilliseen luontoon". Kansantajuisesti puhutaan siitä, että Jeesus on yhtä aikaa "täysin ihminen" ja "täysin Jumala", "täydellisesti ihminen" ja "täydellisesti Jumala". Jotkut selittävät Jeesuksen maanpäällistä toimintaa ja puheita siten, että välillä toimi Jumala ja välillä ihminen. He tarkoittavat Jumalalla silloin Jeesusta itseään, eivät hänen isäänsä, vaikka Jeesus sanoi selvästi, että hänen isänsä tekee ne teot, jotka hän tekee ja sanoo ne sanat, jotka hän sanoo. (Joh 14:9-11)

Jeesus ei sanonut koskaan olevansa Jumala ihmisen ruumiissa, mutta hän sanoi selvästi, että isä asuu hänessä. Jumala siis asuu kristuksessa, mutta kristus ei itse ole se Jumala, joka hänessä asuu. (2Kor 5:18-21; 11:3) Näin Raamatussa tästä asiasta puhutaan, mutta kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ihmiset eivät perusta opetuksiaan Raamatun kirjoituksiin vaan katolisilta isiltä ja seurakuntiansa johtajilta sekä opettajilta perimäänsä virheelliseen tulkintaan.

Jos Jeesus olisi yhtä aikaa ihminen ja isänsä kanssa tämän nykyisen maailman luonut Jumala, niin se aiheuttaisi monta vaikeaa kysymystä, jotka kyseenalaistavat kaksiluonto-opin logiikan. Niistä kysymyksistä tärkein on se, montako tietoisuutta Jeesuksella on? Mietipä sitä asiaa ja yritä löytää vastaus puhtaasti Raamatun kirjoitusten perusteella, niin että opetus ei ole sisäisesti ristiriitainen eli logiikan vastainen eikä se ole myöskään ristiriidassa Raamatun kirjoitusten kanssa. Jos opetus Kristuksen kahdesta luonnosta olisi totta, niin sen pitäisi olla johdonmukainen opetus, joka löytyy selvästi Raamatusta, niin että lapsikin voi sen ymmärtää. Näin ei kuitenkaan ole, joten kysyn sinulta uudestaan:

Montako tietoisuutta kristuksella Jeesuksella on?

Tarkoitan tietoisuudella sitä olevaista, jolla on oma tahto, mieli, ajatukset, tunteet, muistot ja tieto, ja joka sanoo "minä olen". Onko Jeesuksella tällaisia tietoisuuksia yksi vai kaksi vai useampia ja kuinka moni niistä on yhtä aikaa toiminnassa eri aikakausina?

Jos voit vastata tähän kysymykseen oikein ja muodostaa sellaisen opetuksen, joka ei ole sisäisesti ristiriitainen ja pitää yhtä Raamatun kirjoitusten kanssa, niin olet löytänyt Jumalan sanan ilmoittaman totuuden tässä asiassa. Muussa tapauksessa ymmärryksesi jää hedelmättömäksi ja joudut pitämään sokeasti totena asioita, joita et ymmärrä, tai sitten et ota kantaa siihen, mikä

tulkinta on oikea ja mikä väärä. Voit toki arvioida eri perustelujen mielekkyyttä ja pyrkiä muodostamaan mielipiteesi siitä, mikä näkemys on hyvin perusteltu ja mikä on huonosti perusteltu, mutta sinun ei tarvitse asettua jonkin näkemyksen tukijaksi ja toista vastaan, jos et ymmärrä tätä asiaa riittävän hyvin.

Aika harva ymmärtää tätä asiaa niin hyvin, että voi sanoa olevansa ihmisten tavalla varma siitä, mikä tulkinta on ehdottomasti oikein ja mitkä tulkinnat ovat ehdottomasti väärä. Jumala ei tuomitse sinua kadotukseen, jos sanot rehellisesti, että et tiedä sitä, mikä on oikea tulkinta, mutta jos sanot varmasti todeksi jotakin näkemystä, jota et itse edes ymmärrä, tai sanot varmasti vääräksi jotakin toista näkemystä, joka onkin Jumalan ilmoittama totuus, niin miten luulet Jumalan sinua kohtelevan, jos olet sanonut tämän asian oikein ymmärtäneitä kadotukseen matkalla oleviksi ja nimitellyt heitä saatanan palvelijoiksi tai muuta sellaista?

Jos oletkin itse erehtynyt ja väärässä, niin olisiko oikein, että Jumala tuomitsee sinut "helvettiin"? Vaikka saatat nyt uhmakkaasti sanoa, että "saa tuomita minut helvettiin", jos olenkin erehtynyt, niin niillä sanoilla ei ole mitään arvoa, koska Jumala ei tuomitse ketään sen mukaan kuin sinä sanot. Se voi koitua sinun pelastukseksi, jos olet tuominnut muita väärämielisesti ja väärin perustein tai nimitellyt heitä paholaisen lapsiksi tai muuta vastaavaa, mutta joudut silti tekemään tilin sanoistasi herran Jeesuksen edessä, kun hän tuomitsee oikein, isän tahdon mukaan, ihmisten ja Jumalan lasten välillä.

PH 11.8.2016

Alkusanat

Kolmiyhteisen jumalan oppi ja Kristuksen kaksiluonto-oppi ovat kristikunnassa vankan sijan saaneita uskomuksia. Samalla kun ihmiset pitävät niitä tosina, eivät he tule ajatelleeksi tarkemmin oppien sisältöä. He toistavat sokeina mantroja, joiden uskomista pitävät sielun pelastumisen ehtona. Yksi tällainen mantra on: "Jeesus on tosi Jumala ja tosi ihminen". Tämä on suoraan Kristuksen kaksiluonto-oppiin perustuva väite.

Suurin osa opetuksesta osattomia ja valistumattomia kristittyjä eivät ole perehtyneet juuri lainkaan siihen, mitä kolminaisuusopissa ja kaksiluonto-opissa todeksi väitetään. He pitävät näitä oppeja silti tosina. Syy siihen on pelko. He uskovat katolisen kirkon isien laatimat uhkakirjelmät, joiden mukaan tässä asiassa eri tavalla uskovat joutuvat ikuisen piinahelvettiin.

Nykyisten kirkkojen johtajat ovat adoptoineet katolisten isien tulkinnat ja uhkailut sellaisenaan. Jos joku kieltää Jeesuksen jumaluuden eikä pidä kolmiyhteisen jumalan oppia totena, ei hän ole kristitty, ja joutuu kadotukseen. Raja kristittyjen ja ei-kristittyjen välille vedetään siihen, miten kolmiyhteisen jumalan oppiin ja Kristuksen kaksiluonto-oppiin suhtaudutaan.

Rohkaisen lukijaa uhkailuista huolimatta ajattelemaan omilla aivoillaan. Jumala ei tuomitse meitä sen mukaan, miten me ymmärrämme opillisiä kysymyksiä, vaan sen mukaan, miten me kohtelemme lähimmäisiämme ja elämme tätä elämää kristittyinä maan päällä. Jos joku on vilpittömästi erehtynyt opillisessa näkemyksessään, ei se koidu hänelle tuomioksi.

Raamatun ymmärtämisen vaikeus

Kristittyjen tulisi perustaa kaikki opetuksensa Raamatun kirjoituksiin. Tämä on kuitenkin vaikea tehtävä, koska Raamatun lukijaan vaikuttavat väistämättä hänen aiemmin kuulemansa selitykset ja uskomukset. Vaikka lukija ei tahtoisikaan, niin isiltä perityt opit ja perinnäissäännöt vaikuttavat hänen ymmärrykseensä, kun hän lukee Raamattua. Samoin vaikuttavat sen yhteisön yleiset uskomukset, jossa lukija elää ja kasvaa. Niinpä me pyrimme tiedostamattamme sisällyttämään Raamattuun jo aiemmin omaksumiamme näkemyksiä, kun alamme lukea sitä. Tältä piilovaikutukselta ei yksikään Raamatun lukija ole suojassa, olipa hän sitten kristitty tai ateisti.

Jotta löytäisimme kirjoitusten alkuperäisen merkityksen, tulee meidän lukea Raamattua mahdollisimman puolueettomasti ja avoimin sydämin. Me emme saa asettua etukäteen jonkin tulkinnan puolelle ja jotakin toista tulkintaa vastaan. Kaikkein vähiten meillä on lupa asettua jonkin ryhmän puolelle muita ryhmiä vastaan. Sellainen olisi lahkolaisuuden syntiä, eriseuraisuutta ja riitoja aiheuttavaa puolueellisuutta. Sen sijaan, että olisimme jo etukäteen valinneet puolemme tai lyöneet lukkoon lopullisen kantamme, tulee meidän tutkia kirjoituksia vilpittömin ja vastaanottavaisin mielin, niin että kirjoitukset saavat muodostaa mielessämme sen näkemyksen opetuksesta, jonka Jumala tahtoo meidän oppivan, ja jota Raamatun kirjoittajat ovat tahtoneet tuoda esiin.

Kun tutkimme kirjoituksia näistä lähtökohdista käsin, niin meidän on lisäksi huomioitava kulloinenkin asiayhteys ja se, mitä Raamatun muissa kohdissa on sanottu siitä samasta asiasta. Raamatun kirjoja ja kirjeitä tulee lukea kokonaisuuksina, jotka voidaan jakaa pienempiin kokonaisuuksiin esimerkiksi seuraavalla tavalla (jos et pidä luettelosta, niin [hyppää sen ylitse](#)):

1. Vanha testamentti

- a. Kirjoitukset ennustivat etukäteen tulevasta messiaasta ja kuninkaasta, Jeesuksesta.
- b. Kirjoitukset kertovat maailman synnystä, ensimmäisistä ihmisistä Adamin pojan seetin sukulinjassa Nooan ja vedenpaisumukseen asti, ja sitten Seemin sukulinjasta Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisten historian 400-luvulle asti ennen ajan laskun alkua (kirjoitukset sisältävät Israelin historian profeetta Malakiaan asti).
- c. Kirjoitukset antoivat Jumalan lain ja elämän ohjeet "vanhaan liittoon".

2. Uusi testamentti

- a. Vanha testamentti oli Jeesuksen ja apostolien "Raamattu". Uutta testamenttia ei ollut vielä kirjoitettu tai sen kaikkia kirjoituksia ei ollut vielä koottu yhtenäiseksi kirjoituskokoelmaksi apostolien aikana.
- b. Uutta testamenttia tulee lukea vanhan valossa, niin että uusi ei kumoa vanhaa vaan selittää ja täydentää sitä, vahvistaa aiemmin tulleen Jumalan sanan todeksi.
- c. Kirjoitukset selittivät Vanhaa testamenttia ja kertoivat sen profetioiden täyttymyksestä Jeesuksen kristuksen syntymässä, elämässä, ristinkuolemassa, ylösnousemuksessa, taivaaseen astumisessa, toisessa tulemuksessa, viimeisellä tuomiolla ja iankaikkisessa Jumalan valtakunnassa.
- d. Kirjoitukset antoivat Jumalan käskyt ja elämän ohjeet "uuteen liittoon".

Lisäksi on huomioitava seuraavat seikat:

3. Kirjan lajityyppi

- a. Historian kirjoitus (Mooseksen kirjat, Tuomarien kirja, Joosuan kirja, Samuelin kirjat, Kuninkaiden kirjat ja Aikakirjat, Esra, Nehemia ja profeetat soveltuvien osien)
- b. Viisauksikirjallisuus (Sananlaskut ja Saarnaajan kirja) ja laulut (Psalmit, Korkea veisu, Valitusvirret)
- c. Laki ja moraaliset opetukset (erityisesti Mooseksen 2., 3. ja 5. lukujen kirjat)

- d. Profeetalliset kirjat (profeetan nimeä kantavat kirjat ja muut kirjat soveltuvin osin)
  - e. Muut kertomukset (Ruut, Ester ja Job)
4. Kirjoittaja
- a. Mitä kirjoittaja on kirjoittanut samasta asiasta muualla ja millaista kieltä ja mitä sanoja hän on käyttänyt?
    - i. Mitä hän on kirjoittanut samassa kirjassa tai kirjeessä?
    - ii. Mitä hän on kirjoittanut muissa kirjoissa tai kirjeissä?
  - b. Mitkä kirjoittajaan liittyvät henkilökohtaiset luonteenpiirteet, ominaisuudet ja tausta ovat voineet vaikuttaa kirjoituksen sisältöön?
5. Aika
- a. Milloin kirja on kirjoitettu ja mitä aikaa se kuvaa?
  - b. Ovatko kirjoittajan ajan tapahtumat, tavat tai uskomukset vaikuttaneet kirjoituksen sisältöön?
  - c. Onko kirjoittaja muuttanut suhtautumistaan aikansa ihmisiin eri aikana kirjoitetuissa teksteissä? Mikä on voinut saada aikaan tällaisen muutoksen?
    - i. Mitkä sanat ovat tyypillisiä sille aikakaudelle ja onko sanojen merkitys muuttunut aikojen saatossa?
6. Kuka puhuu ja ketä siteerataan?
- a. Jumala ja hänen valittunsa eivät ole ainoita henkilöitä tai olentoja, jotka puhuvat Raamatun lehdillä. Myös jumalattomat ihmiset, enkelit ja demonit, ja itse saatana puhuvat siellä. Niinpä meidän on luettava tarkoin ja katsottava, kuka puhuu, että emme uskoisi jumalattomien ihmisten ja saatanan valheita totuuden sanaksi.
  - b. Raamatun kirjoittajat siteeraavat välillä Raamatun ulkopuolisia lähteitä kuten juutalaisia taruja, apokryfejä ja antiikin runoutta. Näiden kirjojen sanoma ei ole välttämättä kokonansa totta, vaikka niitä on lainattu Raamattuun.

Jotta ymmärtäisimme luetun oikein, tulee meidän miettiä ensin sitä, mitä kirjoittaja on tahtonut sanoa alkuperäiselle lukijakunnalle. Sanojen alkuperäinen merkitys paljastuu sillä tavalla parhaiten. Mikään myöhempi tulkinta sanojen merkityksestä ei saa kumota niiden alkuperäistä merkitystä. Kun tiedämme tämän, niin voimme pohtia sitä, mitä sanottavaa tekstillä on myöhemmille aikakausille ja meille, jotka sitä nyt luemme.

Uutta testamenttia tulee lukea Vanhan testamentin valossa. Jos meillä ei olisi lainkaan Uuden testamentin kirjoituksia, niin kuinka moni osaisi muodostaa pelkän Vanhan testamentin perusteella kolminaisuusopin tai uskaltaisi väittää Israelin messiasta Jumalaksi, joka on luonut koko maailman? Tuskin kukaan. Mutta koska Vanhaa testamenttia on luettu 1700 vuoden ajan katolisten isien opetuksen mukaisella tavalla, ei kovin monelle ole tullut edes mieleen kyseenalaistaa näitä opetuksia. Olisiko nyt kuitenkin aika?

Jumala ei vihastu siitä, että pyhiä kirjoituksia tutkitaan rauhassa ilman pelkoa ja ajan kanssa. Jumala ei tahdo sitä, että me uskoisimme sokeasti muiden kehittämiä opetuksia ja Raamatun selityksiä, vaikka ne kuulostavat ristiriitaisilta ja järjen vastaisilta. Jumala ei tahdo, että me uskomme sokeasti "mysteereihin", joita ei voida ymmärtää. Kolminaisuus- ja kaksiluonto-opit ovat nimenomaan mysteerejä, joita järki ei voi käsittää. Niihin on vain sokeasti uskottava "tai muuten..."

Jumala tahtoo sokean uskon sijaan, että ottaisimme asiasta itse selvän. Jos aiempi näkemyksemme siten vahvistuu, niin Jumala on siitä mielissään. Jos aiempi näkemyksemme on oikea, mutta jotkut sen perustelut ovat virheellisiä tai riittämättömiä, niin Jumala on mielissään, kun hylkäämme nämä huonot perustelut. Sillä tavalla myös meitä kuulevien ja lukevien näkemykset vahvistuvat! Jos taas

aiempi tulkintamme osoittautuu vääräksi ja muutamme mieltämme, niin Jumala on siitä aivan erityisen mielissään, sillä "totuutta hän halajaa salatuimpaan asti".

Kun tutkimme kirjoituksia, niin meidän tulee huomioida myös lajityyppi, jota kirja edustaa. Vertausten, runojen ja laulujen kielikuvia ei ole tarkoitettu aina ymmärrettäväksi kirjaimellisesti. Näyt ja ilmestykset eivät kuvaa aina todellista tapahtumaa. Niiden tarkoitus on opettaa, rohkaista, lohduttaa, nuhdella tai varoittaa meitä. Profetioiden tarkoitus on lisäksi ennustaa meille tulevia. Jos muistamme tämän, niin luemme hieman eri näkökulmasta viisaukirjallisuutta, lauluja ja profetioita kuin esimerkiksi Israelin kansan historiaa tai Mooseksen lakia.

Raamattua tulee lukea kokonaisuutena, joka on jaettu pienempiin kokonaisuuksiin, kirjoihin ja kirjeisiin. Kukin kirja ja kirje jakaantuu puolestaan pienempiin kokonaisuuksiin aiheen tai sen ajankohdan mukaan, milloin ne on kirjoitettu tai mitä aikaa koskemaan profetiat on kirjoitettu. Saman kirjoittajan eri kirjoituksia on syytä verrata keskenään ja etsiä niistä yhtäläisyyksiä sekä eroja. Meidän tulee huomioida ajanjaksolle tyypillinen kieli ja se, onko sanoja käytetty eri merkityksessä eri aikakausina. Myös kirjoittajan elämäntilanteessa tai ympäristössä on saattanut tapahtua muutoksia, jotka ovat voineet vaikuttaa kirjoituksen sisältöön tai tyyliin.

Erittäin tärkeä huomioitava seikka on tutkia kirjoituksista sitä, kuka milloinkin puhuu ja kenelle. Raamatussa eivät puhu vain Jeesus, profeetat ja apostolit. Siellä puhuvat myös jumalattomat ihmiset, demonit ja itse saatana. Jotta et väittäisi jumalattomien ihmisten taikauskoa tai paholaisen valheita Jumalan sanan totuudeksi, ota huomioon se, kuka puhuu ja kenelle. Sekin on tärkeää kenelle sanat kohdistetaan, jotta voitaisiin ymmärtää sanoihin sisältyvä satiiri tai ironia. Huomaa vielä se, että Raamatussa on lainauksia Raamatun ulkopuolisista lähteistä kuten juutalaisista taruista, apokryfeistä ja pakanoiden runoteoksista. Vaikka näitä lähteitä siteerataan, ei se tarkoita sitä, että niiden sanoma olisi totta edes siteeratusta kohdassa puhumattakaan koko sanomasta.

Oman ongelmansa Raamatun ymmärtämiselle antavat monet käänösversiot, jotka poikkeavat toisistaan välillä hyvinkin paljon. Sanoman merkitys voi kokonaan muuttua, kun sanat on käännetty eri tavalla eri kääntäjien toimesta. Vaikka Raamatun kääntäjän ei pitäisi kääntää kirjoituksia puolueellisesti oman teologisen näkemyksensä tueksi, niin he ovat kuitenkin tehneet juuri niin. Kukin käänös mukailee kääntäjän uskomuksia ja tulkintoja, joten yksikään käänös ei ole puhdasta Jumalan sanaa. Jotta emme erehtyisi luulemaan kääntäjien tulkintoja Jumalan sanan totuudeksi, on meidän kyettävä tutkimaan alkuperäisiä käsikirjoituksia niiden omalla kielellään.

Niin kuin huomaat, on Raamatun lukeminen ja oikean ymmärryksen saaminen haastava tehtävä. Meidän on käytännössä mahdotonta ymmärtää kaikkia kirjoituksia oikein ilman kunnollisia apuvälineitä Raamatun tutkimisessa. Meidän tulisi tuntea Raamatun ajan historia, kansat, kielet, kulttuuri, tavat, uskonnot, maantiede ja biologia, jotta ymmärtäisimme kirjoituksia paremmin. Jotta se onnistuisi, on meillä onneksemme käytössä monia eri työkaluja tiedon löytämiseksi. Näitä ovat:

- Sanakirjat
- Interlineaarit (käännös ja alkukielen teksti rinnakkain sanasta sanaan)
- Selitysteokset (kommentaarit)
- Tietosanakirjat (muutkin kuin Raamatun tietosanakirjat)
- Historian teokset (muutkin kuin Raamatun historiasta kertovat teokset)
- Antiikin ajan aiheita sivuavat kirjoitukset
- Raamatun arkeologiaa, biologiaa ja maantiedettä käsittelevät teokset
- Tutkielmat, artikkelit ja muut julkaisut
- Opetussaarnat

Suosittelen lukijoille internetistä löytyviä työkaluja [Blue Letter Bible](#), [Bible Hub](#) ja [the Christian Classics Ethereal Library](#). Sinun tulee osata englantia, jotta hyödyt näistä lähteistä. Muita hyödyllisiä apuvälineitä ovat mm. Novum, Iso Raamatun Tietosanakirja, Raamattu kannesta kanteen, MikroRabbi ja erilaiset Raamattuhaut sekä suomeksi tai englanniksi käännetyt apokryfikirjat. Näitä kaikkia ja myös Raamattua tutkittaessa on hyvä muistaa, että kukin kirjoitus kuvastaa tekijänsä teologisia näkemyksiä ja voi olla siten harhaanjohtava.

On selvää, että kaikilla kristityillä ei ole aikaa tai kykyä tutkia Raamattua niin perusteellisesti, että he voisivat muodostaa kannan kaikista esiin tulevista teologisista kysymyksistä. Jumalakaan ei vaadi meiltä enempää kuin antaa. Jos emme ymmärrä jotakin asiaa, niin meidän ei tarvitse muodostaa mielipidettä siitä. Me voimme jättää kantamme avoimeksi ja sanoa: "En tiedä." Me emme saa asettua sokeasti ja puolueellisesti jonkin tulkinnan puolelle ja jotakin toista tulkintaa vastaan. Sellainen olisi syntiä.

Jumala kunnioittaa rehellistä ja vilpittöntä ihmistä, joka ei tiedä kaikkea ja uskaltaa sanoa, jos ei ymmärrä jotakin asiaa. Jumala ei vaadi meiltä mielipiteen muodostamista ja kannanottoa tässäkään asiassa, vaikka ihmiset pelottelevat meitä katolisilta isiltä opitulla ja seurakuntien johtajien opettamalla tavalla. Kun he sanovat eri tavalla uskovien joutuvan helvettiin ja uhkaavat epävarmoja sieluja yhteydestään erottamisella tai kadotuksella, niin muista meidän herramme Jeesuksen kristuksen sanat:

"Minun isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun isäni kädestä." (Joh. 10:29)

Kun tähän uskot, niin et anna heidän uhkailujensa peljästytää sinua. Ole turvallisin mielin, herra ei sinua hylkää eikä jätä, vaikka et kaikkia asioita ymmärtäisi. Jeesus tunnustaa sinut isämme edessä tulemuksessaan, vaikka olisit erehtynyt vilpittömästi jossakin opin kohdassa. Vain paatuneet synnintekijät joutuvat ikuiseen eroon Jumalasta.

Jeesus tuomitsee meitä sen mukaan, miten me kohtelemme lähimmäisiä ja elämme tätä elämää. Ei hän tuomitse meitä sen mukaan, miten katolinen kirkko tai protestanttiset seurakuntien johtajat meitä tuomitsevat. Kohtele sen vuoksi lähimmäistä niin kuin itseäsi ja rakasta kaikkia ihmisiä. Sen käskyn Jeesus on meille antanut ja sitä meidän on hyvä noudattaa sydämen mielihalusta, ei pakosta tai tulevan tuomion pelosta.

Mitä voimme sanoa kristittyinä todeksi?

Me voimme uskoa kristittyinä joitakin perusasioita Raamatusta. Näitä ovat:

- Jeesus syntyi äidistään Mariasta ihmiseksi. Jumala lähetti poikansa päälle pyhän hengen ja se jäi häneen asumaan sen jälkeen, kun hänet oli kastettu. (Joh 1:19-34) Jumala tunnusti Jeesuksen pojakseen sillä hetkellä, kun sanoi "Tämä on minun rakas poikani, johon minä olen mielistynyt". (Matt 3:11)
- Jeesus Kristus on ihminen, naisen (vaimon) kohdusta poikalapseksi syntynyt ja esikoisena kuolleista ylös herätetty Jumalan poika (1Moos 3:15; 2Sam 7:8-17; Psa 2; 8; 22; 45; 69; 110; Jes 11:1-10; 42:1-8; 61:1-11; Apt 2:12-42; 4:24-31; 17:22-31; Room 1:1-14; 5:12-21; 1Kor 15:1-47; 1Tim 2:3-7; Hebr 1-10; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 22:12-16).

- Jeesus on elävän Jumalan poika ja kristus, lihassa tullut, ihmiseksi syntynyt. (1. Joh. 4:1-15; Matt 16:16)
- Jeesus ei tehnyt koskaan syntiä, kun eli ihmisenä maan päällä, eikä sen jälkeenkään. (1Piet. 3:19; Hebr. 9:28)
- Jeesuksen lapsuudesta on kerrottu hyvin vähän Raamatussa eikä niillä kuvauksilla ole merkitystä sielujemme pelastumisen kannalta. Sillä on merkitystä, mitä Jeesus sanoi ja teki sen jälkeen, kun alkoi julkisen toimintansa noin 30-vuotiaana, sen jälkeen, kun oli saanut pyhän hengen isältään Jumalalta Johanneksen kastettua hänet sitä ennen. Evankeliumin julistus aletaan joko siitä, miten Jumala on luonut sanansa kautta ja viisaudellaan kaiken, mitä on olemassa (Apt 17:22-31; Joh 1:1-9; Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:22-31; Jer 10:12; 51:15) tai Johannes kastajan todistuksesta, sillä hän avasi tien herran tulemukselle. (Apt 10:34-48; Matt. 3; Mark 1:1ss.; Luuk. 3:21ss.; Joh 1:1ss.) Juutalaisille todistetaan se, että Jeesus on se kristus, jota he ovat odottaneet. (Apt 2:12-38; 3:12-4:31; 17:2-3; 18:1-5, 28; 28.14-31)
- Isä Jumala asui Jeesuksessa henkensä kautta hänen ollessaan ihminen maan päällä ja vaikutti ne teot ja sanat, jotka Jeesus teki ja sanoi. (Joh. 14:9-11; Apt 1:2; Hebr 1:1) Jeesus ei ole itse se henki (Jumala, Joh 4:24), jota hän sanoi isäkseen, eikä Jeesus ole pyhä henki, joka asui liharuumiissa Marian kohdusta Jeesuksen ristinkuolemaan asti. Jeesus kristus on ihminen sen sijaan, että olisi iankaikkinen henki ihmisen ruumiissa.
- Jeesus kuoli ristillä, hänet haudattiin ja Jumala herätti hänet ylös kuolleista ennustusten ja herran omien sanojen mukaan. (Matt. 12:40; Luuk. 24) Jumala pelasti poikansa kuolemasta herättämällä hänet kuolleista.(Hebr 5:7; 13:20-21)
- Jeesuksella oli lihaa ja luuta oleva ruumis hänen ylösnousemuksensa jälkeen eli hän ei ollut henki tai aave. (Luuk. 24:37-45)
- Jeesus otettiin ylös taivaaseen opetuslasten nähden, niin että hän katosi pilven taakse. (Apt. 1:1-12)
- Jeesus on nyt kirkastetussa ruumiissa isän Jumalan luona taivaassa hänen oikealla puolellaan, joka ruumis on kuolematon ja katoamaton, ja jollaisen ruumiin kristuksen omat ja poisnukkuneet pyhät saavat herran tulemuksessa, ruumiin ylösnousemuksessa. (1. Kor. 15:12-58; 1. Tess. 4:13-17; Fil. 3:20-21; Hebr. 8:1)
- Jumala on tehnyt pojastaan Jumalan kansan ylimmäisen papin, joka ei kuole enää koskaan ja pysyy siksi pappina iankaikkisesti (Hebr 2-10).
- Jeesus kristus on se profeetta, jonka Jumala on luvannut Mooseksen kautta tulevan kansansa keskuudesta (5Moos 18:15; Joh 1:21), hän on myös ylimmäinen pappi (Hebr 2-10) ja kuningas (Ilm 19:11-21).
- Jumala on korottanut Jeesuksen kristuksen kaikkia luotuja ylemmäksi herraksi, jota kaikkien on lopulta kumarrettava ja tunnustettava isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus kristus on herra. (Efe 1:20-23; Fil. 2:9-11; 1Piet 3:22; Ilm. 5:8-14)
- Jeesus on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, sillä isä on antanut kaiken tuomiovallan pojalleen. (Joh. 5:17-30; Apt. 24:14-16; 2Tim. 4:1)
- Kaikki, mitä Jeesuksella on, on isältä saatua, jopa elämä (Joh 5:17-30; Matt 20:18).
- Jumala alistaa kaikki luodut kristuksen Jeesuksen valtaan tulevassa maailmassa, jossa Jeesus hallitsee kuninkaana ja herrana. (1. Kor. 15:24-28; Ilm. 19:14-15)

Jumala ei vaadi meiltä kolminaisuusopin tai Kristuksen kaksiluonto-opin tunnustamista todeksi, jotta voisimme pelastua. Jos me uskomme, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, ja tunnustamme hänet herraksemme suullamme ja teoillamme, niin meillä on iankaikkinen elämä. (Joh. 20:30-31; Room. 10:4-13; Matt. 7:21-24) Jos me olemme saaneet syntimme anteeksi ja Jeesus tunnustaa meidät tulemuksessaan isänsä ja pyhien enkelien edessä, niin me pelastumme. (Matt 10:32-33; Luuk 1:77; Jes 33:24) Syntien anteeksisaamisen ehto

ei ole se, että me ymmärtäisimme oikein jonkin opillisen asian, vaikka se tärkeä olisi (esimerkiksi Kristuksen oppi Jumalasta ja oppi uskosta Jumalaan, Hebr 6:1-2; 2Joh 1:7-11). Vilpittömästi opissa erehtynyt Jumalan lapsi pelastuu erehdyksestään huolimatta.

Miten ihmiset uskovat?

Monelle voi olla aika yllättävää, että kirkkojen ja uskonnollisten yhteisöjen jäsenet eivät tunne kunnolla kolminaisuusoppia ja Kristuksen kaksiluonto-oppia. Itse asiassa kovin moni ei ole edes kuullut jälkimmäisestä! Silti näiden oppien totena pitäminen on yhteisöjen johtajien ja opettajien mielestä rajana sille, mitä yhteisöjä pidetään kristittyjen yhteisinä ja mitä ei. Rajaa sovelletaan hyvin hanakasti myös yksilöihin, jotka rohkenevat paljastaa uskovansa eri tavalla kuin muut.

Miten ihmiset sitten uskovat Jeesukseen? Pitävätkö he häntä ihmisenä vai Jumalana vai uskovatko he hänen olevan molempia yhtä aikaa, niin kuin kaksiluonto-opissa väitetään? (uskomus #1)

Moni tavan kristitty uskoo Jeesuksen olevan Jumala, mutta ei pidä häntä enää ihmisenä. He uskovat, että Jeesus on ollut aina Jumala eikä koskaan ihminen: herra ainoastaan näytti ihmiseltä ollessaan maan päällä, mutta oli todellisuudessa "Jumala ihmisen ruumiissa". (uskomus #2)

Jotkut uskovat siten, että Jeesus on käynyt lävitse muodonmuutoksia. Hän oli ensin Jumala taivaassa ennen maailman perustamista. Sitten hän muuttui ihmiseksi, kun sikisi pyhästä hengestä ja syntyi "[neitsyt](#)" [Mariasta](#). Kun hän nousi ylös kuolleista ja meni takaisin isän tykö, muuttui hän jälleen Jumalaksi ja on nyt Jumala, mutta ei ole enää ihminen. (uskomus #3)

Sitten on niitä, jotka uskovat Jeesuksen olevan ikivanha Jumalan Poika, mutta ei Jumala. Tämä Jumalan Poika on kokenut samat muodonmuutokset kuin edellä kerroin Jumalan kokeneen. Jeesus ei olisi siten enää ihminen vaan olisi pelkästään ikivanha Jumalan Poika kirkastetussa ruumiissa, eräänlainen jumal-olento, mutta ei Jumala itse. (uskomus #4)

Neljäs ja viides tapa uskoa Jeesuksen jumaluuteen tai ihmisyyteen on uskoa, että Jeesus kristus on ylienkeli Miikael tai joku muu enkeli. Tämä enkeli on joko aina ollut enkeli tai sitten hän on käynyt lävitse edellä kuvatut muodonmuutokset. (uskomukset #5 ja #6)

Seitsemäs tapa uskoa Jeesukseen on kieltää hänen olleen elävänä olentona Jumalan tykönä ennen sikiämistään pyhästä hengestä äitinsä Marian kohdussa ja syntymistään ihmiseksi. Muut kristityt eivät pidä kristittyinä kolmella viimeisellä tavalla uskovia, mutta eivät monet näistäkään pidä kristittyinä niitä toisia. Kolminaisuusopin määritelmien mukaan kristittyjä ja pelastuvia ihmisiä olivat ainoastaan tavan yksi mukaan uskovat.

Niin kuin huomaat, eivät nämä asiat ole nykyajan ihmisille selviä – eivät edes Jeesuksen seuraajille ja uudestisyntyneille kristityille. Opissa löytyy hajontaa joka lähtöön ja jokaiseen makuun. Kannattaisiko siis sanoa eri tavalla uskovia niin kovin sanoin iankaikkisen elämän ulkopuolelle kuuluviksi ja helvettiin matkalla oleviksi kadotuksen lapsiksi, saatanan palvelijoiksi, villitsijöiksi ja antikristuksiksi?

(Lue tarkempi esitys ihmisten uskomuksista [tästä linkistä](#)).

Olen [todistanut](#) kirjoituksista sen, että Jeesus kristus ei ilmestynyt profetoille Vanhan testamentin aikana eikä hän ole se enkeli, joka ilmestyi Aabrahamille, Iisakille, Jaakobille ja Moosekselle.

Miten pakanat uskoivat jumaliinsa?

Monet ihmiset uskovat nykyään Jeesukseen hyvin samalla tavalla kuin pakanat uskoivat ennen heitä omiin jumaliinsa. He uskovat, että Jeesus on Jumala ihmisen ruumiissa, mutta ei ihminen niin kuin me ihmisiä olemme. Tai että Jeesus on jumal-olento, mutta ei ihminen. Hän vain näyttää ihmiseltä, mutta ei todellisuudessa ole ihminen.

Nämä uskomukset olivat hyvin yleisiä Jeesuksen ajan ja antiikin pakanauskonnoissa. Pakanat uskoivat, että Jumala tai jumalat voivat tulla alas taivaasta ja ilmestyä ihmisen muodossa.¹ Oli myös uskomuksia, joiden mukaan Jumala voi syntyä ihmiseksi tai siittää lapsen naisen kohdussa, ja nainen synnyttää joko jumalan tai kuolevaisen sankarin tämän yhteyden tuloksena.²

Yksi syy kolmiyhteisen jumalan opin synnylle ja Jeesuksen korottamiselle isän vertaiseksi Jumalaksi voi olla siinä, että pakanat oli helpompi saada uskomaan sellaiseen jumal-olentoon, joka on tullut taivaasta ja syntynyt ihmiseksi, kuin saada heidät palvelemaan pelkästään ihmistä, jonka Jumala on korottanut enkelien ja ihmisten yläpuolella olevaksi herraksi. Keisari Konstantinus Suuri ja luopumuksessa elävät katolisen kirkon johtajat ovat voineet muotoilla kolmiyhteisen jumalan opin sellaiseksi, joka Rooman valtakunnassa olleiden pakanakansojen oli helpompaa omaksua yhteiseksi uskonnoksi.

Ajattele tilannetta siten, että pakanat uskoivat ennen katoliseen uskoon kääntymistä tarujen sankareihin, jotka olivat jumal-olentoja tai jumalia ihmisten muodossa. Olisiko heidät ollut helppoa saada alistumaan sellaisen sankarin vallan alle, joka on pelkkä ihminen, jos Jeesus Kristus vain ihminen on, eikä ikivanha Jumalan Poika ihmisen ruumiissa tai Jumala?

Ihmisten luontainen ylpeys ei anna periksi palvella toista ihmistä ja alistua hänen valtansa alle, joten oli paljon helpompaa selittää Jeesuksen olevan samanlainen jumal-olento tai jumala kuin mihin pakanat jo valmiiksi uskoivat. Ja koska pakanat uskoivat jo valmiiksi kolmiyhteisiin jumaliinsa, niin heidät oli vielä helpompi saada uskomaan nimeltään kristittyyn katoliseen oppiin, jossa palvotaan Kristusta Jumalana ja hänen äitiään Jumalan äitinä. Isä Jumala menettää tällaisessa uskossa lähes kokonaan merkityksensä ja jää näiden kahden epäjumalan varjoon.

Apostolit ja ensimmäiset evankelistat eivät kuitenkaan julistaneet sellaista evankeliumia, jota nykyään julistetaan: sanotaan Jeesuksen olevan Jumala, joka on luonut Isän ja Pyhän Hengen kanssa kaiken, mitä on olemassa, ja sanotaan Jumalan olevan kolmiyhteinen Isä ja Poika ja Pyhä Henki, mutta vaietaan lähes kokonaan Jeesuksen ihmisyydestä. Kun luet seuraavien viitteiden takana olevat kohdat Apostolien teoista, niin huomaat, että apostolien julistuksessa ja rukouksessa Jeesus kuvataan kuoleman kärsineenä miehenä, kristuksena, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita. Kun luomisesta puhutaan, niin sanotaan pelkästään isää kaiken olevaisen luojaksi, mutta poika kuvataan pelkkänä ihmisenä.

¹ Wikipedia, [Anthropomorphism, In religion and mythology](#), ks. myös [kreikkalainen mytologia](#) ja [biblicalcatholic.com Evidence for Jesus and Parallel Pagan "Crucified Saviors" Examined](#).

² Wikipedian mukaan [hindulaisuudessa Krishna](#) oli itse asiassa pääjumala [Vishnu](#), joka syntyi ihmiseksi Devak-nimisen naisen kohdusta. Auringonjumala [Surya](#) sai itselleen pojan nimeltä [Karna](#) kuningatar Kuntista, mutta Karna oli kuolevainen ihminen, ei jumala. [Kreikkalais-roomalaisessa ja hellenistisessä mytologiassa](#) oli useita Jumalasta ja naisesta syntyneitä jumalia tai [kuolevaisia sankareita](#) (isän ja äidin nimet sulussa): Mykeneen kuningas [Perseus](#), ([Zeus](#) tai [Jupiter](#) ja [Danae](#)), jumala [Apollo](#) (Zeus ja Leto), jumala [Dionysus](#) (Zeus ja [Semele](#)), Herkules/Herakles (Zeus ja Alcmena), [Pan](#) (Hermes ja paimentyttö), Ion ([Apollo](#) ja prinsessa Creusa), Romulus (Mars ja Emilia), Asclepius (Apollo ja Coronis) ja Helen (Zeus ja Leda). Zeuksen jälkeläisistä kuolevaisten ja nymfien kanssa on lista suomenkielisessä [Wikipediassa](#). [Atsteekkien jumala Quetzalcoatl](#)in väitetään syntyneen neitsyestä nimeltä Chimalma. Jumala Onteol tai Mixcoatl saattoivat hänet raskaaksi.

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-31; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5, 28; 22:1-22; 26:1-32.

Järkevä vai järjetön usko?

Ennen kuin siirrymme käsittelemään useimpia aiheeseen liittyviä Raamatun kohtia, pyydän sinua miettimään sitä, onko Jumalan vaikuttama usko järkevää ja loogista vai järjetöntä ja epäloogista? Saako Jumala meidät uskomaan sisäisesti ristiriitaisia ja mahdottomia väitteitä, kuten että hän voisi tehdä kiven, jota ei itse jaksa nostaa? Tai että hän tekisi neliön, joka on ympyrä. Tai että hän tekisi syntiä, joka on vanhurskautta? Tai että hän tekisi rinnalleen toisen Jumalan, joka olisi niin kuin hän: ollut aina olemassa ja luonut sen Jumalan, jonka hän itse loi?

Jos käytät edes vähän Jumalan sinulle antamaa järkeä, niin ymmärrät, että Jumala ei vaikuta meissä järjetöntä uskoa, niin että pitäisimme totena epäloogisia väitteitä tai taruja. Niinpä vaikuttaa järjettömältä uskoa, että Jumala olisi tehnyt Jeesuksen luomistöidensä esikoisena ennen maailman perustamista, ja sanoisi tämän poikansa olleen olemassa aina hänen luonaan jo ennen kuin hän hänet synnytti. Sillä tavalla monet kuitenkin Jeesuksesta uskovat.

Yksi järjellinen selitys Jeesuksen ikuisuudelle – että hän on ollut aina olemassa – on se, että Jeesus on ollut toisessa muodossa tai eri arvossa hierarkiassa tai eri tehtävässä ennen kuin Jumala synnytti hänet. Pojan syntyminen muinaisina aikoina ennen maailman luomista viittaisi siten hänen muotonsa, asemansa tai tehtävänsä muutokseen. Mutta tällaiset pohdiskelut ovat turhia, ellei niille löydy tukea pyhistä kirjoituksista. Nyt on heti alkuun todettava, että kun Raamatussa puhutaan Jumalan pojan "syntymisestä", niin sillä tarkoitetaan joko hänen syntymistään ihmiseksi (Matt. 1:18-25; Luuk. 1:26-37) tai kristuksen ylösnousemusta kuolleista (Psa 2:6-9; 16:9-10; Jes. 55:3; vrt. Apt. 2:22-36; 13:26-41; Hebr. 1:5; 5:5) Niinpä jätämme tämän asian hautumaan ja tutkimme lisää eri opetusten logiikkaa.

Voiko Jumala lakata olemasta Jumala?

Jos Jeesus olisi ollut Jumala taivaassa ennen maailman luomista ja astunut alas taivaasta, niin että sikisi Marian kohdussa ja syntyi ihmiseksi, niin muuttiko hän olomuotoaan niin kuin [kenosis](#)-opissa uskotaan ([Kenotismi](#)) ja luopui vapaaehtoisesti kaikista jumalallisista ominaisuuksistaan tai kieltäytyi käyttämästä niitä tai käytti niitä useimmiten vain salaa? Muuttuiko Jeesus kokonaan ihmiseksi, niin että lakkasi olemasta Jumala?

Jumalan ominaisuuksiin kuuluu se, että hän ei voi lakata olemasta Jumala. Jos Jumala lakkaisi olemasta Jumala, niin hän ei olisi silloin Jumala. Tarkoiton sanalla "Jumala" tässä yhteydessä kaiken olevaisen luojaa, joka pitää kaikkeuden koossa (voimassa) ja elolliset olennot elossa (antaa elämän hengen ottamatta sitä pois). Jos Jumala lakkaisi olemasta Jumala, niin kaikki katoaisi – ensimmäisenä Jumala itse.

Jos Jumalaa ei olisi, niin silloin ei olisi mitään, mitä kuitenkin olemassa on. Koska tämä on jo ajatuksena sisäisesti ristiriitainen ja mahdotonta ollakseen totta, niin päätän, että Jumala ei voi lakata olemasta Jumala vaan hän "on ollut, on ja oleva on", iankaikkinen elämä ja totinen Jumala.

Tästä johtuen Jeesus ei ole voinut muuttua Jumalasta ihmiseksi ja ihmisestä takaisin Jumalaksi, niin kuin jotkut nykyään ajattelevat tapahtuneen.

Kolminaisuus- ja kaksiluonto-oppien mukaan Jeesus ei kuitenkaan lakannut olemasta Jumala, kun sikisi pyhästä hengestä ja syntyi "[neitsyt](#)" Mariasta ihmiseksi. Jeesus jatkoi Jumalana olemista, vaikka oli samanaikaisesti ihminen maan päällä. Kolminaisuusopin vanhoissa määritelmissä ei kerrota sitä, jäikö kristuksen "Jumalan luonto" taivaaseen vai sisältyikö se piilevänä Jeesuksen ihmisruumiiseen.

Myöhempien selitysten mukaan Jeesuksen "Jumalan luonto" jäi ylös taivaaseen, mutta hänen "ihmisen luontonsa" oli maan päällä Jeesuksen ruumiissa. (Albert Barnes, [Barnes' Notes On The Bible, John 3:13](#)) Jos tämä olisi totta, niin olisiko Jeesus sanonut tulleensa alas taivaasta, ja että isä on lähettänyt hänet taivaasta alas maailmaan? Tämän tulkinnan mukaan Jeesus ei olisi lähtenyt pois isän tyköä vaan olisi jäänyt hänen luokseen "jumalallisen luontonsa" kautta.

Voiko ihminen lakata olemasta ihminen? Voiko enkeli lakata olemasta enkeli?

[Athanasiosuksen uskontunnustuksen](#) mukaan Jeesus ei muuttunut ihmiseksi vaan hän omaksui ihmisyyden: "Jumala on omaksunut ihmisyyden". Jeesuksen ihmisyyttä koskeva osa kuuluu näin:

"Saavuttaaksemme iankaikkisen pelastuksen meidän on kuitenkin myös vakaasti uskottava, että meidän Herramme Jeesus Kristus on tullut ihmiseksi.

Oikea oppi on tämä: Me uskomme ja tunnustamme, että meidän Herramme Jeesus Kristus on Jumalan Poika, Yhtä lailla Jumala ja ihminen:

Isän luonnosta ennen aikojen alkua syntyneenä hän on Jumala, äidin luonnosta ajassa syntyneenä hän on ihminen. Hän on täysi Jumala, ja täysi ihminen järjellisine sieluineen ja ihmisruumiineen.

Jumaluudessaan hän on samanarvoinen kuin Isä, ihmisyydessään vähäarvoisempi kuin Isä.

Vaikka hän on Jumala ja ihminen, ei kuitenkaan ole kahta Kristusta, vaan yksi.

Yhdeksi hän ei ole tullut siten, että jumaluus olisi muuttunut ihmisyydeksi, vaan siten, että **Jumala on omaksunut ihmisyyden.**

Yksi hän ei ole sen vuoksi, että luonnot olisivat sekoittuneet toisiinsa, vaan siksi, että hän on yksi persoona. Sillä niin kuin järjellinen sielu ja ruumis yhdessä ovat yksi ihminen, niin Jumala ja ihminen ovat yksi Kristus.

Hän on kärsinyt meidän pelastuksemme tähden, astunut alas helvettiin, noussut kuolleista,

astunut ylös taivasiin, istunut Isän oikealle puolelle, ja sieltä hän on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Hänen tullessaan kaikkien ihmisten on noustava kuolleista ruumiillisesti ja käytävä tilille siitä, mitä ovat tehneet. Hyvää tehneet pääsevät ikuiseen elämään, paha tehneet joutuvat ikuiseen tuleen.

Tämä on yhteinen kristillinen oppi. Se joka ei usko sitä vakaasti ja vahvasti, ei voi pelastua."

[\(Athanasiuksen uskontunnustus areiolaisuutta vastaan\)](#)

Kolminaisuusoppiin kuuluu elintärkeänä osana se, että kristityn on tunnustettava Jeesuksen ihmisyys samalla kun hän tunnustaa hänen jumaluutensa. Jos joku kiistää Jeesuksen olevan ihminen vielä taivaassa ja tällä hetkellä, niin hän ei voi Athanasiuksen uskontunnustuksen perusteella pelastua. Tästä huolimatta monet nykyään elävät ihmiset kieltävät Jeesuksen ihmisyden ja uskovat hänen olevan pelkästään Jumala tai enkeli tai Jumalan Poika, joka on enkeleitä ylempi jumal-olento.

Jos Jeesus olisi lakannut olemasta ihminen, niin miten kävisi meidän ja poisnukkuneiden pyhien herran tulemuksessa? Lakkaisimmeko mekin olemasta ihmisiä, kun meidät puetaan kuolemattomaan ja katoamattomaan ruumiiseen ylösnousemuksessa? Niin pitäisi tapahtua, koska Jeesus on ihmisenä esikoinen kuolleista nousseiden joukossa.

Jos Jeesuksen kirkkauden ruumis ei olisi ihmisen ruumis eikä Jeesus eläisi ihmisenä iankaikkisesti, niin sitten emme mekään eläisi ihmisenä iankaikkisesti vaan muuttuisimme Jumalaksi, enkeliksi tai Jumalan pojaksi sen mukaan, mikä olisi totuus Jeesuksen jumaluudesta. Näin emme kuitenkaan usko, sillä Raamattu ei tue "jumalallista evoluutio-oppia". Jumala pysyy iäti Jumalana, ja ihminen pysyy iäti ihmisenä, ja enkeli pysyy iäti enkelinä, ja Jumalan poika pysyy iäti Jumalan poikana.

Jotkut perustelevat Jeesuksen muodonmuutoksia "Jumalan pojasta ihmiseksi" ja "ihmisestä Jumalan pojaksi" tai "enkelistä ihmiseksi" ja "ihmisestä enkeliksi" sillä Raamatusta tutulla tosiasialla, että enkelit ovat ilmestyneet monia kertoja ihmisille ihmisen muotoisina ja syöneet ja juoneet ihmisten kanssa. (1. Moos. 18-19; 2. Moos. 2:2-16; Tuom. 6:11-27) Osa enkeleistä on syösty alas taivaasta ja he ovat yhtyneet ihmisten tyttäriin ja saaneet lapsia heidän kanssaan. (1. Moos. 6:3-4) Niinpä ei olisi mahdotonta, että herra Jeesus olisi tullut alas taivaasta ja muuttunut ihmiseksi ja ylösnousemuksen jälkeen takaisin jumalalliseen muotoonsa.

Jeesuksen sikiäminen Marian kohdussa pyhästä hengestä ja syntyminen ihmiseksi ja elämä ihmisenä maan päällä lapsesta aikuisen miehen kuolemaan ja ylösnousemukseen asti on kuitenkin eri asia kuin se, että enkelit ilmestyivät ihmisille ihmisten muotoisina ja menivät sen jälkeen takaisin taivaaseen enkeleinä, eivät ihmisinä. Ja mitä langenneisiin enkeleihin tulee, jotka yhtyvät ihmisten tyttäriin, niin heistä ei ole sanottu, että he muuttuivat ihmisiksi. Heitä kutsutaan edelleen enkeleiksi, kun he odottavat tulevaa tuomiota syvyyden kuiluissa. (Jda, 1:6-7; 2. Piet. 2:4) Niinpä näillä kohdilla ei ole perusteltua tukea "jumalallista evoluutio-oppia".

Kristuksen kaksiluonto-opin tutkistelua ja johtopäätös

Jäljelle jää kolme tulkintaa, jotka ovat mahdollisesti totuuden mukaisia. Ensimmäinen on kolminaisuus- ja kaksiluonto-oppi, joiden mukaan Jeesus on yhtä aikaa tosi ihminen ja tosi Jumala.

Toisen tulkinnan mukaan Jeesus ei ole ollut olemassa ennen kuin syntyi äidistään Mariasta: Jeesus on pelkästään ihminen, ei Jumala, enkeli tai enkeleitä ylempi ikivanha Jumalan Poika, joka olisi ollut isän tykönä ennen ihmiseksi syntymistään.

Kolmannen tulkinnan mukaan Jeesus on ollut Jumalan Poikana ja Sanana (Joh 1:1-14) isän Jumalan tykönä taivaassa ennen syntymistään ihmiseksi. Jumala lähetti Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa maailman vapahtajaksi ja tuomitsi synnin hänen lihassaan. (Room 8:3) Jeesus luopui valta-asemastaan taivaassa suhteessa enkeleihin, "tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi ja hänet havaittiin olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen." (Fil 2:5-8)

Jeesus ei olisi ollut siten ihmisenä samanlainen kuin me olemme, koska meillä on alku äitimme kohdussa, mitä ennen me emme ole olleet olemassa (ks. kuitenkin Hebr 2:5-18). Jeesus olisi "ihmisen kaltainen", mutta ei täydellisesti ihminen, vaikka häntä sanotaan Raamatussa ihmiseksi. Jeesus olisi ikivanha Jumalan Poika, joka on muuttunut ihmiseksi siitessään Marian kohdussa ja syntyessään ihmiseksi. Jumala olisi pyyhkinyt hänen muistinsa tyhjäksi sikiämisen hetkellä ja niin Jeesus olisi joutunut kasvamaan vauvasta aikuiseksi samalla tavalla kuin ihmiset.

Jumala olisi paljastanut Jeesukselle hänen menneisyyttään tykönään taivaassa herran julkisen toiminnan aikana, niin että Jeesus sanoi tulleen taivaasta Jumalan lähettämänä ja menevänsä jälleen isän tykö taivaaseen, jossa oli ollut ennen. (Joh 1:15-34; 3:13, 26-36; 6:26-69; 8:58; 16:26-17:5) Kun Jumala herätti Jeesuksen kuolleista ja otti hänet tykönsä taivaaseen, niin Jeesus olisi saanut takaisin menettämänsä valta-aseman ja muistot ajasta ennen ihmisyyttään. Hän olisi ylönousseen ihmisen kirkastetussa ruumiissa, mutta ei hengeltään ja sielultaan täydellisesti ihminen, koska olisi ikivanha Jumalan Poika.

Jos kolmas tulkinta olisi totta, niin se helpottaisi viitteenä mainittujen Raamatun kohtien selitystä verrattuna toiseen tulkintaan, jonka mukaan Jeesus ei ole ollut elävänä olentona isän tykönä ennen syntymistään ihmiseksi. Molempia tulkintoja on perusteltu hyvin, mutta molempia vastaan on myös esitetty hyvää kritiikkiä. En voi sen vuoksi olla täysin varma, kumpi tulkinta on totuus (se on mielestäni paremmin perusteltu näkemys, että Jeesus ei ollut olemassa ennen kuin syntyi ihmiseksi). Sen vain tiedän, että Jeesuksella on ollut kaikkina aikoina kerralla vain yksi tietoisuus eli "minä", joka tahtoo, tuntee, ajattelee, tietää ja muistaa asioita. Jeesuksen tietoisuus ei ole jakautunut kahtia, niin että hän olisi käytännössä kaksi eri persoonaa ja olentoa, jota asiaa Kristuksen kaksiluonto-opilla on yritetty peitellä.

Jos Jeesus on "täysi ihminen" ja "täysi Jumala" yhtä aikaa, niin hän olisi käytännössä kaksi eri olentoa ja kaksi eri persoonaa, ei yhden persoonan ja olennon kaksi eri "luontoa", niin kuin Kristuksen kaksiluonto-opissa väitetään. Jeesus ei olisi voinut lakata olemasta Jumala, koska Jumala aina Jumala, ikuisesti kaikkina aikoina ja joka hetki. Jeesus ei olisi voinut lakata myöskään olemasta ihminen sen jälkeen, kun syntyi ihmiseksi, joten hän olisi käytännössä kaksi eri olentoa ja persoonaa. Toivottavasti ymmärrät tämän asian, sillä se on ilmeinen.

Jos kreikkalaisen filosofian mukainen ihmiskuva olisi totta, niin silloin Jeesuksella täytyisi olla "ihmisen henki" ja "ihmisen sielu" niin kuin meilläkin, sen lisäksi että hänellä on ihmisen ruumis. (1. Tess. 5:23) Monet kristityt ajattelevat niin, että ihminen on aineeton sielu tai henki, joka asuu liharuumiissa. Kun ruumis kuolee, irtoaa sielu tai henki ruumiista, ja menee joko paratiisiin tai tuonelaan, sikäli kuin näiden uskotaan olevan eri paikassa. On myös niitä, jotka uskovat aineettoman sielun tai hengen nukkuvan tiedotonta kuolonunta herran tulemukseen tai ylönousemukseen asti.

[Athanasiuksen uskontunnustuksessa](#) puhutaan Jeesuksen sielusta hänen ihmisyytensä yhteydessä:

"... täysi ihminen järjellisine sieluineen ja ihmisruumiineen."

Tästä voidaan päätellä Athanasioksen uskoneen siihen, että Jeesuksella olisi ollut ihmisen sielu ja ihmisen ruumis niin kuin muilla ihmisillä. Tämän perusteella Jeesus olisi ihmisenä luotu olento, jolla on alku, mutta ei loppua, koska herra elää ikuisesti. Samalla kun näin uskotaan, tehdään "ihmisestä kristus Jeesus" eri olento kuin Jumala on. Jumalan henkeä ei ole luotu, mutta ihmisen henki on luotu. Jumalan sielua ei ole luotu(, jos yleensä uskotaan siihen, että Jumalalla on sielu), mutta ihmisen sielu on luotu.

"Täysi ihminen" on Jumalasta erillinen olento, jolla on ihmisen ruumis, ihmisen henki ja ihmisen sielu (kreikkalaisen filosofian ja yleisen "kristillisen uskon" mukaan). Jos Jeesus olisi "täysi ihminen", täytyisi hänellä olla nämä samat ominaisuudet ja muoto kuin muilla ihmisillä on. Muutoin hän ei olisi "täysi ihminen" vaan "Jumala ihmisen ruumiissa" tai "enkeli ihmisen ruumiissa" tai "enkeliä ylempi henkiolento ihmisen ruumiissa", niin kuin jotkut uskovat.

Jos Jeesus olisi samanaikaisesti "täysi ihminen" ja "täysi Jumala", niin hän olisi kaksi eri olentoa, ei "yksi kristus", jolla on "yksi olemus" (Jumalan olemus), mutta "kaksi luontoa" (ihmisen ja Jumalan). Kaksiluonto- ja kolminaisuusopissa määritellään Jeesuksen jumaluus ja ihmisyys kuitenkin siten, että hän on yksi persoona (kristus), jolla on yksi olemus (Jumalan) ja kaksi luontoa (ihmisen ja Jumalan). Lainasin aiemmin Athanasioksen uskontunnustusta, jossa tämä todetaan. Linaan nyt vielä [Khalkedonin kirkolliskokouksen määritelmää](#) kristuksen kahdesta luonnosta vuodelta 451.

"Me opetamme siten pyhiä isiä seurataksemme kaikki yksimielisesti tunnustamaan yhtä ja samaa Poikaa, meidän Herraamme Jeesusta Kristusta, yhtä täydellistä jumaluudessa ja samoin yhtä täydellistä ihmisyydessä; tosi Jumalaa ja tosi ihmistä, jolla on järjellinen sielu ja ruumis; joka on samaa olemusta Isän kanssa jumaluuden puolesta [mukaan] ja samaa olemusta meidän kanssamme ihmisyyden puolesta [mukaan]; joka on kaikin tavoin samanlainen kuin me kuitenkin ilman syntiä; joka on syntynyt ennen kaikkia aikakausia Isästä jumaluuden puolesta [mukaan], ja on syntynyt näinä viimeisinä päivinä meidän ja meidän pelastuksemme vuoksi neitsyt Mariasta, Jumalan äidistä, ihmisyyden puolesta [mukaan]; yhtä ja samaa Kristusta, Poikaa, Herraa, ainosyntyistä, joka on tunnettavissa kahden luontonsa mukaan sekoittamatta, muuttamatta, jakamatta ja erottamatta niitä toisistaan (- in duabus naturis inconfuse, immutabiliter, indivise, inseparabiliter); jonka kahta määriteltyä luontoa ei ole otettu pois millään muotoa niiden yhtyessä toisiinsa vaan ne ovat pikemminkin säilyneet ja ne esiintyvät yhdessä persoonassa (prosopon) ja yhdessä olemuksessa (hypostasis), eikä niitä ole erotettu tai jaettu kahdeksi persoonaksi, vaan yhdeksi ja samaksi Pojaksi, ja ainosyntyiseksi Jumalaksi, Sanaksi, Herraksi Jeesukseksi Kristukseksi; niin kuin profeetat ovat alusta asti julistaneet hänestä, ja niin kuin Herra Jeesus Kristus on itse opettanut meitä, ja jonka pyhien isien uskontunnustus on välittänyt meille."

Khalkedonin tunnustuksen mukaan kristuksen "Jumalan luonto" ja "ihmisen luonto" ovat yhtyneet toisiinsa (yhdessä persoonassa, joka on kristus). Athanasioksen mukaan näitä kahta ei saa sekoittaa toisiinsa, mikä toistetaan Khalkedonin tunnustuksessa. "Luontoja ei saa sekoittaa, muuttaa, jakaa eikä erottaa toisistaan", mutta myöhemmät teologit kuten Barnes ovat tehneet juuri niin. Barnes sanoo kristuksen "Jumalan luonnon" jääneen ylös taivaaseen isän luokse, kun hänen "ihmisen luontonsa" oli alhaalla maan päällä. (Albert Barnes, [Barnes' Notes On The Bible, John 3:13](#)) Näin kaksi luontoa on jaettu eri paikkoihin ja erotettu toisistaan.

Vaikka uskontunnustuksissa yritetään kiertää väistämätöntä totuutta, että "ihminen kristus Jeesus" ja "Jeesus-Jumala" olisivat kaksi eri olentoa, jos herra olisi yhtä aikaa "täysi Jumala" ja "täysi ihminen", niin siinä ei onnistuta edes uskonnollis-filosofisten määritelmien kautta. Jeesuksella on ihmisenä oma tahto, ajatukset, tieto, tunteet ja mieli, mutta Jumalalla on eri tahto, ajatukset, tieto, tunteet ja mieli kuin kristuksella. Miten Jeesus voisi siis olla ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala? Ei mitenkään.

Katolinen usko ja sen mukainen tunnustus eivät ole ymmärrettäviä ja loogisia. Kukaan ei voi ymmärtää katolista oppia Jumalasta ja kristuksen kahdesta luonnosta, jotka ovat yhdistyneet toisiinsa yhdessä persoonassa, kristuksessa, niin että ei ole kahta eri olentoa vaan on yksi ainoa kristus, joka on ihminen ja Jumala yhtä aikaa. Koska tätä oppia ei voida ymmärtää, on sen totena pitämistä vaadittu sokeasti "uskon kautta". Lähes koko nimeltään kristitty maailma tunnustaa katolista uskoa kolmiyhteiseen jumalaan, vaikka kukaan ei ymmärrä sitä oppia!

Väistämätöntä johtopäätöstä kolminaisuus- ja kaksiluonto-oppien ristiriitaisuudesta ja virheellisyydestä on yritetty peitellä siten, että on sanottu "Jumalan hengen" ("Kristuksen hengen") ja "Jumalan sielun" laskeutuneen alas taivaasta ja asettuneen asumaan kristuksen liharuumiiseen. Koska Jumalalle on kaikki mahdollista, on hän luopunut ihmisen kristus Jeesus ruumiissa Jumalan ominaisuuksien käytöstä. Tämä näkyy mm. siinä, että Jeesus ei ollut ihmisenä kaikkitietävä niin kuin hänen isänsä on. (Matt. 24:36; Luuk. 2:40-52)

Tässä tulkinnassa kristuksen kahta luontoa ei ole tarvinnut sekoittaa, muuttaa, jakaa tai erottaa toisistaan millään tavalla. Molemmat luonnot ovat säilyneet muuttumattomina eikä kumpaakaan luontoa ole otettu pois kristukselta. Kristuksen persoonaa ei ole jaettu kahtia ja hänen olemuksensa on pysynyt yhtenä Jumalan olemuksena. Vaikka tämä selitys ei kumoudu vielä näiden toteamusten perusteella sisäisiin ristiriitoihin, kaatuu se silti jo aiemmin todettuun yksinkertaiseen asiaan koskien ihmisen ominaisuuksia. Ihmisellä on oma tahto, ajatukset, tieto, tunteet ja mieli, jotka ovat eri kuin Jumalalla.

Jos siis Jeesus olisi tullut "kristuksen henkenä" alas taivaasta ja "omaksunut ihmisyuden" asettumalla asumaan ihmisen ruumiiseen, mutta hänellä ei olisi "ihmisen henkeä" ja "ihmisen sielua" niin kuin meillä on, niin hän ei olisi todellisuudessa "täysi ihminen" niin kuin me olemme. Hän olisi "Jumala ihmisen ruumiissa", jota oppia katoliset isät pitivät niin vakavana harhaoppina, että se johdattaisi siihen uskovat ihmiset kadotukseen. Myös apostoli Johannes kirjoitti siihen tapaan, että Jeesuksen ihmisyuden kieltäjät olisivat antikristuksia ja villitsijöitä, eivätkä olisi siten Jumalan lapsia ja pelastuneita! (1Joh 2:18-28; 4:1-5:21; 2Joh 1:7-11)

Joka nyt uskoo kolminaisuusopin sellaisena kuin katoliset isät ovat sen muotoilleet, todistaa itse itseään vastaan, että on kadotustuomion oma. Ainoa keino olla langettamatta itse itselleen kadotustuomiota on luopua kolminaisuus- ja kaksiluonto-opeista. Niiden sijaan on lupa uskoa siihen, että Jeesus kristus on täydellisesti ihminen niin kuin mekin olemme, kuitenkin ilman syntiä. Niinpä Jeesus ei voi olla Jumalan henki, joka asuu ihmisen ruumiissa, sillä sellainen olento olisi "Jumala ihmisen ruumiissa", ei "täysi ihminen". Sen sijaan kristus on "tosi ihminen" riippumatta siitä, millaisena itse kukin ihmistä pitää (kreikkalaisen filosofian mukainen kolmiyhteinen ihmiskuva tai jokin muu käsitys).

Päätän tämän luvun toistamalla siinä esiintyvät lainalaisuudet ja tekemällä yksinkertaisen johtopäätöksen kahdesta eri tulkinnasta, jotka voivat olla totta:

Jumala ei voi muuttua ihmiseksi eikä ihminen voi muuttua Jumalaksi. Se, että Jeesus on "Jumalan poika" ja "ihminen", ei tarkoita sitä, että hänellä olisi kaksi toisistaan erillistä tietoisuutta eli "minää", joka tahtoo, tuntee, ajattelee, tietää ja muistaa asioita. Kerrallaan on vain yksi Jeesus, joka tahtoo, tuntee, ajattelee, tietää ja muistaa asioita. Se Jeesus on joko ihminen tai sitten hän on ikivanha Jumalan Poika, joka on siirtynyt taivaasta ihmisen ruumiiseen ja käynyt läpi muodonmuutoksia tietoisuutensa osalta. Hän on ollut ensin ikivanha Jumalan Poika isän tykönä taivaassa, sitten hän on ollut ihminen sikiämisestä ristinkuolemaan ja taivaaseen nousemiseen asti, minkä jälkeen hänestä on tullut taas ikivanha Jumalan Poika isän tykönä taivaassa, niin että hän ei ole enää ihminen, vaikka häntä ihmiseksi Raamatussa sanotaan ja hän on ensimmäinen kuolleista herätetty ihminen, joka ei enää koskaan kuole.

Toisen ja yksinkertaisemman tulkinnan mukaan Jeesus ei ole ollut isän tykönä elävänä olentona ennen syntymistään ihmiseksi. (Luuk. 1:26-37) Hän on ollut olemassa vain Jumalan suunnitelmassa ja hänen ajatuksissaan, mutta ei elävänä olentona. (Joh 1:1-14; Efe 1:1-17; 2Tim 1:8-11) Jeesus on Jumalan poikanakin "vain" ihminen, ei ikivanha taivaallinen henkiolento (Jumalan Poika, Sana). (Luuk 1:35; Joh 10:24-42; Psa 82:1, 6; 2Moos 4:16; 7:1) Jumala on antava "tulevan maailman" tämän enkeleitä ylemmäksi korotetun poikansa valtaan, joka on uuden liiton Jumalan kansan ylimmäinen pappi iankaikkisesti. (Hebr 2:5-3:6; 5:5-11; 7:12-8:2) Jeesus on vielä "taivaassa" Daavidin jälkeläinen alenevassa polvessa ja kuolleista nousseiden esikoinen ihmisten joukossa, teurastettu ja kuolleista herätetty Karitsa (Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 5; 22:13-16; 2Sam 7:8-17; Jes 11:1, 10).

Kristittyjen sokea usko

Melko harva tavallinen kristitty itse asiassa edes tietää, mitä kolmiyhteisen jumalan opissa sanotaan. Vielä vähemmän on tietoa kristuksen kaksiluonto-opista. Onkin hyvin omituista, että näitä opetuksia pidetään ehdottoman tosina, vaikka niihin ei ole kunnolla edes perehdytty.

Me kristityt olemme tietyllä tapaa lauma-eläimiä mekin. Me lähdemme kovin helposti seuraamaan seurakuntiemme johtajia ja arvostettuja sanan opettajia. Pidämme totena heidän sanojaan, vaikka emme itse ymmärtäisi niitä kunnolla tai ei ollenkaan.

Tällainen suhtautuminen on sangen vaarallista. Jos esikuvamme ovat erehtyneet, niin me tuemme heidän virheellisiä tulkintojaan, mikäli puolustamme niitä muille. Viisainta olisi olla rehellinen, jos jotakin asiaa ei ymmärrä kunnolla. Jumalan mieleen on tunnustaa rehellisesti, jos emme ymmärrä jotakin opetusta. Silloin meidän ei myöskään tarvitse ottaa kantaa sen totuudellisuuteen.

Jumala ei vaadi omilta lapsiltaan kannan ottoa sellaisesta opetuksesta, jota he eivät ymmärrä. Kannan ottaminen olisi itse asiassa väärin tehty. Se olisi puolueellisuutta ja vilppiä. Puolueellisuutta sen vuoksi, että lähdet tukemaan jonkun opetusta jonkun toisen opetusta vastaan. Vilppiä sen vuoksi, että et ymmärrä opetusta, jota tuet.

Meitä kristittyjä on peloteltu ensimmäisiltä vuosisadoilta lähtien. Katolinen kirkko sai silloin lähes tulkoon monopolin kristinuskosta. Samalla kun se laati omia uskontunnustuksia ja opinkappaleita, vainosi se eri tavalla uskovia aina kuolemaan asti. [Kasteen uusijat tuomittiin kuolemaan vuodesta 413 ja antitrinitaarit vuodesta 529 lähtien.](#)

Raamatun kohtien selitystä

Käyn seuraavaksi läpi monia eri Raamatun kohtia, joita olen selittänyt vuoden 2011 syksystä lähtien ja täydentänyt tekstiä vähän kerrassaan sen jälkeen.

Kristuksen ruumiiseen mahtuu monia eri tulkintoja ja mielipiteitä, joista tulee voida keskustella vuorovaikutteisesti, hedelmällisesti ja rakentavassa rakkauden hengessä, totuutta unohtamatta. Kukaan todellinen Jeesuksen opetuslapsi ei usko tahallaan väärin tässä tai missään muussakaan opillisessa asiassa. Vilpittömän opillisen erehdyksen saa vielä anteeksi, mutta tahallinen väärien tulkintojen levittäminen "ehdottoman varmana Jumalan sanan totuutena" on merkki senkaltaisesta paatumuksesta, että siihen syyllistyvää henkilö on tuskin kristuksen oma, Jumalan lapsi. Olkoon Jumala silti tuomarimme, joten jääköön viimeinen sana tässäkin asiassa minulta sanomatta.

Meidän ei tulisi langettaa toisistamme tuomiota pelkästään sen perusteella, miten me ymmärrämme Jumalan sanan tässä kristuksen opin alkeisiin kuuluvassa asiassa. (Hepr. 6:1-2; 2Joh 1:1-11) Opin alkeisiin kuuluu muitakin kohtia, joista voimme olla eriä mieltä Jumalan seurakunnassa, mutta olemme silti saman isän lapsia. Sen sijaan, että sanoisimme veljiämme kirotuiksi, tulee meidän siunata heitä ja rukoilla heidän puolestaan. Meidän tulee muistaa, että olemme eri kohdassa matkalla samaa tietä pitkin.

Se, joka on erehtynyt, saa muuttaa mielensä ja hylätä virheellisen opetuksen, mutta jos joku ei ymmärrä sitä, mikä totta ja oikein on, ei häneltä voida vaatia jonkin tulkinnan puolelle ja muita tulkintoja vastaan asettumista. Pahinta, mitä kristitty voi tehdä, on asettua jonkin ryhmän puolelle ja sotia muita ryhmiä tai yksittäisiä uskovia vastaan, koska "he ovat väärässä" ja "minä tai me olemme oikeassa". Tällainen on lahkolaisuuden, eri puolueiden ja eriseuraisuuden syntiä, jonka harjoittajat eivät peri Paavalin sanojen mukaan Jumalan valtakuntaa. (Gal 5:13-26) Sanoutukaamme sen vuoksi irti kaikesta riidasta ja turhista väittelyistä ja kinasteluista ja muiden kristittyjen tuomitsemisesta pelkän opillisen ymmärryksen perusteella, jotta meille ei kävisi niin kuin monet luulevat kanssaan eri tavalla uskoville käyvän.

Jeesus on tullut pelastamaan valitut iankaikkiselta rangaistukselta. Kadotetuksi joutumisen kriteeri ei ole opillisten asioiden oikea ymmärtäminen. Se on sydämen asenne ja olotila. Jos kohtelen lähimmäistäni jatkuvasti väärämielisesti ja vihaan häntä, osoitan minä olevani Jumalan vihollinen ja iankaikkisen elämän ulkopuolella. Jos sen sijaan pidän kuninkaallisen käskyn ja rakastan lähimmäistä niin kuin itseäni, niin minä pelastun. Älkäämme sen tähden lyökö Jeesuksen kristuksen palvelijoita vaan rakastakaamme toinen toistamme niin kuin herra on meille käskyn antanut.

Olen käsitellyt tässä muistiossa tai tutkielmassa useimmat Jeesuksen jumaluutta ja pre-eksistenssiä käsittelevät Raamatun kohdat. Olen pyrkinyt tutkimaan kirjoituksia mahdollisimman puolueettomasta lähtökohdasta. En ole lyönyt lukkoon mitään tulkintaa enkä muodostanut ehdotonta ja lopullista kantaa asiassa ennen kuin vasta vuoden 2016 tammikuussa, jolloin hylkäsin kolmiyhteisen jumalan opin lopullisesti, koska se on vakava harhaoppi. Jeesuksen pre-eksistenssistä en ole täysin varma, mutta pidän paremmin perusteluna näkemystä, jonka mukaan Jeesus sai alkunsa vasta Marian kohdussa ihmisenä, eikä häntä ole ollut olemassa sitä ennen. Olen hylännyt tutkimukseni aikana selvästi virheelliset perustelut olivatpa ne minkä tahansa tulkinnan puolesta tai jotakin toista tulkintaa vastaan.

Yksi ongelmallinen kohta, joka näyttäisi puoltavan kolmiyhteisen jumalan oppia, on Jeesuksen sanat Johanneksen evankeliumin 14. luvussa (14-24). Miten isä ja poika voivat tulla asumaan opetuslapsiin silloin, kun he saavat totuuden hengen (pyhän hengen), ellei Jumala ole

kolmiyhteinen? Löysin tähän ratkaisun vuoden 2016 tammikuussa ja lainaan sen tähän toisesta artikkelistani.

Joh 14:14-24 selitys – Jumala asuu lapsissaan pyhän hengen kautta

Johdanto

Raamattu todistaa, että Jumala asuu niissä valituissa lapsissaan, jotka tunnustavat, että Jeesus Kristus on Jumalan poika (1Joh 4:13-15). Millä tavalla Jumala asuu meissä? Jumala asuu meissä henkensä kautta, jonka on pannut meihin asumaan (Joh 14:14-24; 15:26-27; 16:13-16; 1Joh 3:24-4:15). Meissä on vain yksi Jumalan henki, vaikka sillä hengellä on Raamatussa monta nimeä.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat saattavat luulla, että meissä asuu kolme eri henkeä: isän Jumalan Henki, hänen poikansa Jeesuksen Kristuksen Henki ja Pyhä Henki. Silti ei ole kolmea eri Jumalaa vaan on "yksi ainoa Jumala Isässä ja Pojassa ja Pyhässä Hengessä" tai "yksi ainoa Jumala, joka on Isä ja Poika ja Pyhä Henki".

Jotkut kolmiyhteisen Jumalan oppia tunnustavat sanovat lisäksi, että meillä on yksi ainoa Jahve (Herra), vaikka Isä on Jahve, Poika on Jahve ja Pyhä Henki on Jahve. Näin meillä on yksi ainoa Jumala ja yksi ainoa Jahve (Herra) sen sijaan, että meillä olisi kolme eri Jumalaa ja kolme eri Jahvea, vaikka jokainen näistä kolmiyhteisen Jumalan "persoonista" on myös yksin "Jumala" ja "Jahve".

Menitkö sekaisin? Ei se mitään, jos menit, sillä niin sinun täytyykin mennä sekaisin, kun luet opetusta kolmiyhteisestä jumalasta, jota Raamattu ei tunne muuten kuin profetiana. Se oppi on lopun ajan "väkevä eksytys", johon paholainen on saanut lähes koko nimeltään kristityn maailman uskomaan (2Tess 2; 2Kor 11:4; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19).

Anna itsellesi mahdollisuus päästä eroon tästä harhaopista ja lue ilman ennakkoluuloja Raamattua, mitä näistä asioista on siellä todella sanottu. Voit käyttää apunasi niitä löydöksiä, joita olen tehnyt vuosikausia jatkuneen Raamatun tutkimisen kautta. Tämä artikkeli kertoo vain siitä, miten meissä voi asua yksi ainoa Jumala, joka on isä, vaikka Jeesuksen sanojen mukaan isä ja poika molemmat asuvat meissä totuuden hengen tultua meihin (Joh 14:14-24). Artikkelin lopussa on linkki muihin aiheita käsitteleviin kirjoituksiin.

Jumala ja hänen poikansa Jeesus asuvat meissä henkensä kautta

Paavali kirjoitti, että "Kristus asuu uskon kautta sydämissämme" (Efe 3:17), mutta se, miten hän asuu meissä, on ratkaiseva tekijä. Jeesus asuu meissä Jumalan lähettämän pyhän hengen kautta, ei siten, että hän olisi itse oman henkensä kautta läsnä jokaisen uskovan sydämessä. Jumalan pyhä henki yhdistää meidät Jeesukseen Kristukseen ja isään Jumalaan ja myös muihin Jumalan lapsiin (Joh 14:14-28; 16:13-16; 17:11-23; 1Kor 6:19; Efe 4:3; Fil 2:1; 1Joh 1:1-7), niin että "Kristus asuu meissä", "on meissä", "elää meissä" ja "puhuu meissä" (Efe 3:17; Room 8:9-16; Gal 2:20; 2Kor 13:3, 5).

Kun Jeesus oli menevä isän tykö, niin hän sanoi opetuslapsille, että ei jättäisi heitä yksin vaan tulisi heidän tykönsä. Jeesus puhui silloin totuuden hengestä eli pyhästä hengestä, jonka isä oli lähettävä opetuslapsille (Joh 14:14-28; 15:26-27; 16:13-16; Luuk 24:49; Apt 1:4-8). Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat näkevät tässä selvän todistuksen siitä, että Jumala on kolmiyhteinen, koska isä ja

poika tulevat totuuden hengen kautta asumaan opetuslapsiin. Tämä on kuitenkin virheellinen tulkinta.

Paavali sanoo selvästi, että on vain "yksi henki", jolla hän tarkoittaa "Jumalan pyhää henkeä" (Efe 4:4, 30; vrt. 1Kor 12:1-13). Kun Jumalan pyhä henki on tullut asumaan uskovan ruumiiseen, niin silloin isä ja poika asuvat hänen sydämessään (Joh 14:14-24).

Jumala asuu niissä, jotka tunnustavat, että Jeesus kristus on Jumalan poika. Me tiedämme pysyvämme hänessä, ja hänen pysyvän meissä, koska hän on antanut meille henkeänsä (1Joh 4:13-15).

Onko Jumala siis kolmiyhteinen, koska näin on kirjoitettu? Ei ole. Jumala asuu meissä henkensä kautta ja siinä samassa hengessä meillä on yhteys hänen poikansa kanssa (1Joh 1:1-7), niin että Raamattu sanoo myös pojan asuvan meissä. Se, että poika asuu meissä pyhän hengen kautta niin kuin myös isä, ei tee pojasta isän vertaista Jumalaa eikä Jumalaa ollenkaan.

On olemassa myös sellaisia uskovia, jotka ovat hylänneet kolmiyhteisen jumalan opin, mutta pitävät kiinni Jeesuksen edeltä olemisesta (pre-eksistenssistä) ja sanovat Jumalan luoneen tämän nykyisen maailman poikansa kautta. He uskovat, että Jeesus kristus on ikivanha henki (Jumalan Sana, Jumalan Poika), joka tuli alas taivaasta neitsyt Marian kohtuun ja syntyi ihmiseksi. Heidän oppinsa mukainen Jeesus ei ole ihminen vaan on ikivanha henkiolento ihmisen ruumiissa, mutta miten tällä tavalla uskovat ajattelevat Jeesuksen asuvan nyt jokaisen Jumalan lapsen sydämessä?

He saattavat uskoa, että Jeesus on muuttunut takaisin sellaiseksi hengeksi, joka hän oli ennen neitsyt Marian kohtuun tulemistä ja "ihmiseksi" syntymistä (ks. 1Kor 15:45-47). Koska hänellä on taivaallisenä henkenä yliluonnollisia kykyjä, voi hän asua henkensä kautta henkenä kaikkien omiensa sydämessä aivan niin kuin Jumalakin meissä asuu henkensä kautta. Niinpä kristityillä olisi tämän tulkinnan mukaan kaksi eri henkeä asumassa heidän sydämessään: "Jumalan pyhä henki" (isän henki) ja "kristuksen Jeesuksen henki". Olisiko tässä syy, miksi Raamatussa puhutaan välillä "Jumalan hengestä" ja välillä "kristuksen hengestä".

Tämäkin on virheellinen tulkinta. Vaikka Jumalan pyhällä hengellä on monta nimeä, niin kyseessä on silti vain yksi henki, niin kuin Paavali kirjoitti efesolaisille (Efe 4:4).

Jumala asuu meissä henkensä kautta, joka on yhteinen isälle ja pojalle ja valituille Jumalan lapsille. Siksi sitä henkeä kutsutaan Raamatussa niin monella eri nimellä: totuuden henki (Joh 15:26; 16:13), puolustaja/ auttaja (Joh 14:16, 26; 15:26; 16:7), Jumalan henki (1Moos 1:2), Jumalan pyhä henki (Efe 4:30), Jeesuksen henki (Apt 16:7), kristuksen henki (Room 8:9; 1Piet 1:11), Jeesuksen kristuksen henki (Fil 1:19), hänen poikansa henki (Gal 4:6), lapseuden henki (Room 8:15), sinun pyhä henki (Apt 5:3), Jumalan sormi (Luuk 11:20), voima korkeudesta (Luuk 24:49), profetian henki (Ilm 19:10), voitelu (1Joh 2:20, 27) ja Eliaan henki (Luuk 1:17).

Niin, Jumalan pyhää henkeä kutsutaan jopa Eliaan hengeksi, sillä Eliaan hengellä ei tarkoiteta Eliaan omaa henkeä vaan Jumalan pyhää henkeä, jolla hän oli täytetty äitinsä kohdusta saakka (Luuk 1:15-17, todellisuudessa hänen äitinsä täytettiin pyhällä hengellä, mutta Elias sai siitä silloin osansa, j.41). "Eliian henki" ja "kristuksen henki" ovat samaa tarkoittavia sanontoja ja niillä tarkoitetaan sitä yhtä ainoaa lapseuden henkeä ja voitelua, jonka Jumala on lapsilleen antanut: Jumalan pyhää henkeä.

Kun Pietari kirjoittaa profeetoista, jotka "ovat tutkineet mihin tai millaiseen aikaan kristuksen henki heissä viittasi todistaessaan edeltä kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaista" (1Piet 1:10-11), niin se ei todista kristuksen olleen olemassa elävänä olentona tai Jumalana profeettojen vielä eläessä. Se todistaa meille vain sen, että Jumalan pyhä henki vaikutti profeetoissa niin kuin vaikuttaa meissäkin ja vaikutti Jeesuksessa (ks. 2Piet 1:20-21; 2Tim 3:15-16; 1Kor 12:6, 11; Luuk 5:17; Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-4; Psa 51:13).

Samalla tavalla on ymmärrettävissä, mitä tarkoittaa se, että Israelin kansa joi Mooseksen aikana hengellisestä kalliosta, joka seurasi sitä erämaassa ja "se kallio oli Kristus" (1Kor 10:1-4). He joivat samaa hengellistä juomaa kuin me eli Jumalan pyhää henkeä (Joh 7:37-39; 1Kor 12:13). Tässäkään ei ole todistusta siitä, että Jeesus olisi ollut olemassa ennen kuin syntyi äidistään Mariasta.

Raamattu osoittaa selvästi, että isä Jumala on pyhän hengen perimmäinen antaja ja lahjoittaja, ei Kristus Jeesus, vaikka hän kastaa meidät pyhässä hengessä (Matt 3:11) ja lähettää opetuslapille hengen isän tyköä, koska on pyytänyt sitä isältä (Joh 14:16). Jeesus itse neuvoi opetuslapsia pyytämään pyhää henkeä taivaalliselta isältämme, ei Jeesukselta itseltään (Luuk 11:13).

Jumala jakaa pyhää henkeä tahtonsa mukaan ja voitelee omiaan pyhällä hengellä, niin kuin on voidellut poikaansa Jeesusta (2Kor 1:21-22; Hebr 2:4; 1:9; Apt 10:38). Jumala puki opetuslapset voimalla korkeudesta, kun lähetti heille pyhän hengen (Luuk 24:49; Apt 1:4-8; 2:1-11). Jumala jakaa meille armolahjoja henkensä kautta ja puhuu pyhän hengen kautta, palvelijoidensa suun kautta ja poikansa Jeesuksen kautta (1Kor 12:1-13; Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-4; Hebr 1:1).

Kaikki tällaiset kohdat Raamatusta todistavat sen, että pyhä henki ei ole itsenäisesti ajatteleva, tahtova, tunteva ja toimiva Jumalan kolmas persoona vaan se on Jumalan pyhä henki, jonka kautta Jumala toimii maailmassa ja valituissa palvelijoissaan. Pyhä henki ei ole jokin persoonaton voima vaan se edustaa isää Jumalaa ja siksi sitä on käytetty monessa Raamatun kohdassa samaa tarkoittavana sanana kuin Jumala (esim. 1Kor 12:11).

Mitä Raamatun kirjoittajat sanovat Jeesuksesta?

Olen kirjoittanut tästä aiheesta paljon vuoden 2016 alun jälkeen. Voit lukea lisää [tämän linkin](#) takaa. Käsittelen kirjoituksissani useimmat Raamatun kohdat, joissa tätä asiaa sivutaan.

Mitä kolminaisuus- ja kaksiluonto-opissa opetetaan?

Lisäys 30.11.2014

Luin Wikipediasta, mitä siellä on sanottu kristuksen kaksiluonto-opista, sanasta "hypostasis" ja Khalkedonin kristillisyydestä. Ei ole ihme, että katolisen kirkon määritelmien suhteen tulee sekaannusta, sillä niitä on vaikea ymmärtää. Jo pelkkä sanojen kääntäminen eri kielille luo ongelmia. Lisäksi sanoja on käytetty eri merkityksessä eri aikakausina.

Kolminaisuus- ja kaksiluonto-opit eivät ole apostolien laatimia. Ne ovat muodostuneet vähän kerrassaan 300-400 -luvulla katolisten teologien kautta. Kaksiluonto-oppia on kehitetty ns. kenosis-opilla 1600-luvulla ja Gottfried Thomasius täydensi sitä 1850-luvulla.

Katolisen kirkon sisällä on ollut erimielisyyksiä oikean opin suhteen alusta lähtien. Erilaiset tulkinnat ovat jakaneet kirkon kahtia, niin että idän kirkko on eronnut läntisestä haarasta 400-

luvulla. Ero sai alkunsa Khalkedonin kirkolliskokouksesta vuonna 451. Kirkon läntistä haaraa kutsutaankin Khalkedonialaiseksi kristillisyydeksi.

Khalkedonialaisen kristillisyyden mukaan Kristuksella on kaksi eri luontoa (physis) – ihmisen luonto ja Jumalan luonto – jotka ovat yhdessä persoonassa (prosopon) ja yhdessä olemuksessa (hypostasis), joka on Kristus. Idän kirkon määritelmän mukaan Jeesuksen Kristuksen jumaluus ja ihmisyys ovat yhtyneet yhdeksi luonnoksi (physis) ilman että niiden välillä on eroa, sekaannusta tai vaihtelua. Nämä erilaiset tulkinnat ovat johtaneet toisin uskovien harhaoppiseksi tuomitsemiseen ja kirkon jakaantumiseen kahtia.

http://en.wikipedia.org/wiki/Chalcedonian_Christianity

http://en.wikipedia.org/wiki/Chalcedonian_Definition

http://en.wikipedia.org/wiki/Oriental_Orthodoxy

<http://en.wikipedia.org/wiki/Kenosis>

http://en.wikipedia.org/wiki/Gottfried_Thomasius

[http://en.wikipedia.org/wiki/Hypostasis_\(philosophy_and_religion\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Hypostasis_(philosophy_and_religion))

<http://en.wikipedia.org/wiki/Physis>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Prosopon>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Ousia>

Suomalainen kristillisyys edustaa lähinnä länsimaista katolisen kirkon haaraa kolminaisuus- ja kaksiluonto-opissa (Khalkedonialainen kristillisyys). Sen mukaan Kristuksella on yksi persoona (prosopon) ja yksi olemus (hypostasis), jolla on kaksi luontoa (physis): ihmisen luonto (ihminen Kristus Jeesus) ja Jumalan luonto (Jumalan Poika, joka on täysi Jumala, samaa olemusta Isän kanssa, tosi Jumala tosi Jumalasta).

Sanalla "olemus" (hypostasis) ei tarkoiteta olennon ulkomuotoa tai kykyä (yliluonnollinen vs. luonnollinen) vaan hänen perimmäistä tai pohjimmaista olemustaan, jota kuvataan englanniksi sanalla "being". "Olemus" kuvaa siis olentoa itseään, ei hänen ulkomuotoaan tai luontoaan (physis), joita Kristuksella on kaksi, toisin kuin muilla ihmisillä, joilla on vain yksi luonto, ihmisen luonto. Näin Kristus eroaa merkittävästi muista ihmisistä, mutta trinitaarisessa ajattelussa tätä ei koeta ongelmaksi. Jeesus on "täysi ihminen" siitä huolimatta, että hän on samalla myös "Jumalan luontonsa" kautta "täysi Jumala". Jeesuksen kaksi luontoa ovat tässä ajattelussa yhdessä persoonassa ja yhdessä olemuksessa, joka on Kristus.

Yhdellä persoonalla (prosopon) ja olemuksella (hypostasis) on siis kaksi eri luontoa, mutta silti Kristus on täysi ihminen, eikä hän poikkea ihmisenä muista ihmisistä muuten kuin syntyperänsä ja synnittömyytensä puolesta (Jeesus sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi [neitsyestä](#), ja on katolisen teologian mukaan vapaa perisyynnistä sen lisäksi, että ei tehnyt koskaan syntiä eläessään ihmisenä maan päällä).

Minä olen ihmisenä erilainen kuin katolisen opin mukainen Jeesus Kristus. En tarkoita tällä vain syntyperääni ja syntisyyttäni vaan sitä, millainen olen olemukseni, persoonani ja luontoni puolesta. Minulla on vain yksi persoona, yksi olemus ja yksi luonto, mutta Jeesuksella on kaksi luontoa. Jotta minä olisin "täysi ihminen", täytyy minulla olla "ihmisen luonnon" lisäksi "ihmisen persoona" ja "ihmisen olemus", jotka ovat erilaisia kuin "Jumalan persoona" ja "Jumalan olemus". Kristuksella ei tällaista Jumalasta erillistä persoonaa ja olemusta kaksiluonto-opin mukaan ole. Näin ollen kristus on ihmisenä merkittäväällä tavalla erilainen olemuksensa ja persoonansa puolesta kuin minä ja sinä olemme. Onkin syytä kyseenalaistaa voisiko Kristuksen kaltainen kaksi-luontoinen olento

olla "täysi ihminen", niin kuin katolisessa opissa väitetään? Loogisesti ajateltuna Jeesus ei ole "täysi ihminen", koska hänen olemuksessaan ja persoonassaan on kaksi eri luontoa, toisin kuin meillä on.

Minä en voi ajatella tai sanoa itsestäni "minä olen" vain sen vuoksi, että minulla on "ihmisen luonto". Minulla täytyy olla lisäksi "ihmisen olemus" ja "ihmisen persoona", jotka ovat ominaisia vain ihmisille, ja joista puuttuvat "Jumalan olemus" ja "Jumalan persoona". Kristuksella voi kuitenkin "täytenä ihmisenä" olla myös "Jumalan olemus" ja "Jumalan persoona", ilman että se tekisi hänestä jotakin muuta kuin "täyden ihmisen".

Jos minulla olisi "ihmisen olemuksen" ja "ihmisen persoonan" lisäksi jokin muu "olemus" tai "persoona" (esimerkiksi "enkelin olemus" ja "enkelin persoona"), niin olisinko minä katolisen opin mukaan edelleen "täysi ihminen" vai en? Logiikan mukaan minun tulisi olla "täysi ihminen", mutta koska tällaiset ajatukset ovat pelkästään teoreettisia, emme saa niihin katolisen teologian kannattajilta vastausta.

Antiikin kreikassa käytettiin sanaa "persoona" (prosopon) eri merkityksessä kuin me sitä yleensä käytämme. Persoona miellettiin ikään kuin naamariksi, jolla näyttelijä saattoi esiintyä erinäköisenä kuin mitä luonnostaan oli. Persoona on tämän käsityksen mukaan ikään kuin rooli, jota ihminen näyttää. Kun tätä persoona ajatusta sovelletaan kolminaisuusoppiin, niin monet nykyään elävät trinitaarit ovat selittäneet kolminaisuutta Jumalan eräänlaisena roolipelinä.

Tämän teorian mukaan Jumalalla on yksi olemus (hypostasis, ousia), joka ilmoittaa itsensä luomakunnalle kolmena eri persoonana: Isä, Poika ja Pyhä Henki. Näin ollen Jumalan poika kristus Jeesus on samaa olemusta Isän ja Pyhän Hengen kanssa puhuttiinpa sitten hänen alennustilastaan (ihminen kristus Jeesus) tai jumaluudestaan (tosi Jumala). Isällä ja Pojalla ja Pyhällä Hengellä on yksi ja sama olemus, mutta kullakin on sen lisäksi oma persoonansa ja omat persoonalliset erityispiirteensä ja tehtävänsä kaikkeudessa sekä Jumalan taivaassa.

Kolminaisuusopissa on tärkeää, että Jumalan eri persoonia ei sekoiteta toisiinsa. Kristuksen kaksiluonto-opissa on tärkeää, että Jeesuksen kahta luontoa ei sekoiteta toisiinsa. Lisäksi on erotettava toisistaan kristuksen alennustila ihmisenä maan päällä (kenosis) ja hänen korotettu asemansa ylösnousemuksen jälkeen Jumalan taivaassa. Jumala on korottanut Jeesuksen ylemmäksi kaikkea hallitusta, valtaa ja voimaa, ja antanut hänet pääksi seurakunnalleen. Kaikki, mikä liittyy Jeesuksen ihmisyyteen, selitetään kenosis-opin tai kaksiluonto-opin kautta. Kaikki, mikä liittyy Jeesuksen jumaluuteen, selitetään kaksiluonto- ja kolminaisuusoppiin mukaan.

Kristuksen kaksiluonto-oppi ei kuitenkaan kosketa vain kolminaisuusopin kannalla olevia vaan se koskettaa kaikkia, jotka uskovat Jeesuksen pre-eksistenssiin.

Aivan samalla tavalla kuin kolminaisuusopissa, täytyy muissakin tulkinnoissa paneutua siihen, miten jokin taivaallinen olento voisi olla yhtä aikaa taivaallinen olento ja ihminen (sikiöstä hautaan) vai tapahtuiko jonkinlainen muodonmuutos, niin että Jeesus oli ensin jokin taivaallinen olento, sitten hän muuttui ihmiseksi ja lopulta takaisin taivaalliseksi olennoiksi.

Jos tällaiseen metamorfoosiin uskoo, niin ajatteleeko näin uskova siten, että Jeesuksen muisti ja tietoisuus pyyhittiin tyhjäksi hänen ihmiseksi sikiämisensä hetkellä, ja sitten se jälleen palautettiin ennalleen kuolleista nousemisen jälkeen? Onhan nimittäin selvää, että ihmisalkio ei tiedä yhtään mitään tai ei ainakaan varttuessaan aikuiseksi muista tienneensä jotakin, kun äitinsä kohdussa oli. Ja totta on sekin, että ihmisen ja jonkin taivaallisen olennon tai Jumalan tieto ja voima ovat aivan eri tasoa.

Lakkaako siis taivaallinen olento tavallaan olemasta, jos se muuttuu ihmiseksi ja elää ihmisen elämän vai jääkö se ennalleen Jumalan taivaaseen, niin kuin kolminaisuusopissa uskotaan kristukselle tapahtuneen? Jos näin uskotaan, niin silloinhan Jeesuksen tietoisuus ja sitä myötä myös minäkuva ovat sijoittuneet kahteen eri paikkaan ja poikkeavat toisistaan hyvin paljon. Onko Raamatussa todella ilmoitettu, että näin tapahtui?

Toinen kysymys on se, onko Jeesus nyt pelkkä ihminen vai taivaallinen olento ja ihminen yhtä aikaa? Vai onko hän pelkkä taivaallinen olento tai Jumala, niin että lakkasi olemasta ihminen? Mitä Raamattu sanoo?

Kolminaisuusoppi on siinä oikeassa, että sen ja Raamatun mukaan Jeesus on ikuisesti ihminen, kun on kerran syntynyt äidistään Mariasta ja noussut ylös kuolleista, niin että hän ei enää koskaan kuole. Muutoin en voi pitää kolminaisuusoppia kovinkaan paljon yhtäpitävänä Raamatun kirjoitusten kanssa.

Aivan yhtä vaikeaa kuin trinitaarien on näihin kysymyksiin vastata niiden, jotka pitävät Jeesusta ikivanhana taivaallisena olentona, mutta eivät isän kaltaisena Jumalana. Siksipä kenenkään kristuksen ihmiseksi tuloa edeltävään elämään uskovan ei pitäisi suhtautua ylimielisesti tai halveksuvasti kolminaisuusoppia kannattaviin uskonveljiinsä: teillä on kaikilla edessä samat vaikeat kysymykset ja kyseenalaisiin Raamatun tulkintoihin perustuvat vastaukset.

Kun nämä asiat eivät avaudu ymmärrykselle, niin sitten sanotaan, että "se pitää vain uskoa". Vedotaan siihen, että "Pyhä Henki on opettanut minua ja tavallani uskovia, mutta jos et usko samalla tavalla, niin Pyhä Henki ei ole sinua opettanut". Hyvin yleistä on sanoa vielä niin, että "olet antikristuksen hengessä, et ole uskossa, pilkkaat Jumalaa, joudut helvettiin,..." jne.

Mitä jää jäljelle, kun näin menetellään? Sokea usko, jossa ei ole todellista ymmärrystä.

Mistä sitten kukaan voi tietää, mikä tulkinta on totta ja oikein, jos tulkintaa ei voi ymmärtää? Niin, mitä he sanovat: "uskon kautta me ymmärrämme" ja "se on kirjoitettu Raamattuun", jne. Mutta todellisuudessa he eivät ymmärrä eivätkä voi saada ketään muutakaan ymmärtämään: on vain sokeasti uskottava ja pidettävä totena jotakin, mitä ei voida järjelle selittää eikä ymmärryksellä ymmärtää tai mielellä käsittää.

Mitä sanoo Raamattu?

Psalmit:

119:130 Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.

Matteuksen evankeliumi:

15:10 Ja hän kutsui kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää.

Luukkaan evankeliumi:

24:45 Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset.

1.Johanneksen kirje:

2:20 Teillä on voitelu Pyhäältä, ja kaikilla teillä on tieto.

2:27 Mutta te - teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin hänen voiteltunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykää hänessä.

Minkä arvoiseksi siis luen opin, jota ei voida ymmärtää, mutta väitetään, että se kuitenkin "uskon kautta ymmärretään", ja se on vain "sokeasti uskottava" "tai muuten"...

Tyhjän arvoiseksi.

On eri asia, jos jokin asia on niin vaikeatajuinen, että sitä ei voida kohtuudella odottaa ymmärrettävän, eikä sen vuoksi keneltäkään vaadita sen ymmärrystä, ja jätetään pois väärät tuomiot ja niillä uhkailu, mutta kun vaaditaan tällaisten järjenvastaisten tai vähintään erittäin vaikeatajuisten opinkappaleiden ja tulkintojen totena pitämistä "tai muuten"... niin pidän sitä erittäin ala-arvoisena käytöksenä kristitylle sielulle.

Miten siis ymmärrätte ja näette?

Miten selitätte sen, että Jeesus voi olla yhtä aikaa Jumala tai taivaallinen olento ja ihminen vai onko hän vain toista näistä kerrallaan? Jos on, niin kumpi hän on nyt tällä hetkellä istuessaan isänsä oikealla puolella taivaassa?

Kaksiluonto-opin laatijoiden kunniaksi täytyy todeta, että heidän selityksensä on kuitenkin kaikkein järkevin, mitä olen tähän asti kuullut ja lukenut. Valitettavasti hyvin harva tavallinen kristitty on siihen kuitenkaan perehtynyt eikä kovin moni siis tunne sitä, mitä siinä todellisuudessa opetetaan ja sanotaan. Olisi kuitenkin syytä perehtyä niin uskovien ajatuksiin ja opetukseen, jos niitä arvostelee tai niistä keskustele. Ja hyvä on muistaa, että sama oppi koskee kaikkia niitä, jotka uskovat Jeesuksen pre-eksistenssiin tavalla tai toisella.

Mainittakoon vielä, että heprealaiskirjeen mukaan tuleva maailma alistetaan ihmisen kristus Jeesus valtaan (Hebr. 2) ja kolminaisuusopin mukaan Jeesus on ikuisesti ihminen. Jos joku uskoo metamorfoosiin, jonka seurauksena Jeesus ei ole enää ihminen, niin miten hän selittää Raamatulla sen, että Jeesus on lakannut olemasta ihminen?

Kaksiluonto- ja kolminaisuusoppien mukaan Jeesus ei voi olla täysi ihminen, koska häneltä puuttuu ihmisen olemus (näiden oppien mukaan Jeesuksella on vain Jumalan olemus). Jos oppia korjattaisiin siten, että Jeesuksella on myös ihmisen olemus, niin sitten lähestyttäisiin tulkintaa, jonka mukaan "ihminen kristus Jeesus" ja "Jumala Jeesus" ovat kaksi eri olentoa ja kaksi eri persoonaa. Käytännössä näin täytyisi olla, vaikka käsitteitä olemus, persoona ja luonto miten tahansa selitettäisiin. Jo nykyisessä tulkinnassa Jeesus on jaettu kahteen eri paikkaan ihmisenä olemisensa aikana ennen ristinkuolemaa: ihminen-Jeesus oli maan päällä ja Jumala-Jeesus taivaassa isän tykönä.

Petteri Haipola 30.11.-1.12.2014

Jumalat syntyvät ihmisiksi pakanauskonnoissa

Katolinen kirkko alkoi muodostua jo Johanneksen aikana. Silloin seurakunnissa liikkui villitseviä harhaopettajia, jotka eivät tunnustaneet sitä, että Jeesus Kristus on ihminen, lihassa tullut Jumalan poika. He väittivät tätä Raamatun ilmoittamaa selvää totuutta vastaan, että Jeesus on Jumala ihmisen ruumiissa: hän ei ole oikeasti ihminen vaan ainoastaan näyttää ihmiseltä, mutta on, on ollut ja on oleva, Jumala, isän vertainen kaikkivaltias herrojen herra ja kuningasten kuningas.

Katolinen kirkko väittää Jeesuksen olevan yhtä aikaa täysi Jumala ja täysi ihminen (eikö tuo ole aivan järjetön väite?). Tähän lopputulokseen päädyttiin katolisen kirkon kirkolliskokouksissa vuosina 325–451. Katolinen kirkko otti jumaluuteen mukaan vielä pyhän hengen ja erotti "hänet" omaksi persoonakseen, ja niin kolmiyhteinen epäjumala oli valmis.

Katolinen kirkko keksi tämän opin, koska sen oli vaikea saada pakanat uskomaan evankeliumia. Pakanat uskoivat omien uskontojensa mukaan valmiiksi siihen, että Jumala tai jumalat saattavat syntyä ihmiseksi tai ilmestyä ihmisen ruumiissa, joten oli helpompaa saada heidät uskomaan, kun sanottiin, että Jeesus on itse asiassa Jumala, joka syntyi ihmiseksi aivan niin kuin ne jumalat, joihin he jo valmiiksi uskoivat. Oli siis helpompaa saada pakanat uskomaan Jumalaan, joka ilmestyy ihmisen ruumiissa, kuin pelkästään ihmiseen, jonka Jumala on lähettänyt maailmaan!

Saat lisää tietoa näistä pakanallisista uskomuksista lukemalla professori V. T. Aaltosen kirjoittaman artikkelin "KRISTINUSKO JA VANHAT PAKANAUSKONNOT":

<http://www.teosofia.net/eriusk/aaltonen.htm>

En väitä, että kaikki tämän uskosta osattoman professorin väitteet pitäisivät paikkansa, sillä en ole niitä kaikkia tarkastanut, mutta osa on varmastikin totta, ja näin näemme sen, miten katolinen kirkko on yhdistänyt pakanalliset uskonnot ja kristinuskon, niin että on tuonut tämän "Jeesus on Jumala" opin kirkkoon, ja syrjäyttänyt siten isän valtaistuimeltaan, niin että hän ei olisikaan Jeesuksen kristuksen jumala ja isä, vaan hän olisi vain samanarvoinen jumala kuin Jeesus ja pyhä henki.

Usko kolmiyhteiseen jumalaan on lähtöisin pakanuudesta ja tullut katolisen kirkon kautta kristikuntaan. Jopa valitut ovat eksyneet ja uskovat siihen sen eri muodoissaan. He sivuuttavat sen tosiasian, että muinaisessa Babylonian uskonnossa oli kolmiyhteinen Jumala: Ishtar, Nanna-Sin ja Shamash. Kolmiyhteisiä jumalia on ollut myös muissa pakanauskonnoissa. Siten oli helppoa saada pakanat kääntymään katoliseen uskontoon, kun selitettiin heille kristinuskon jumalan olevan kolmiyhteinen.

Ei vain kolmiyhteinen jumala-käsitys tullut Babyloniasta välikäsien kautta kristikuntaan. Myös oppi kuolemanjälkeisistä tapahtumista ja tuonelaista on saanut alkunsa sieltä. Ishtar on hedelmällisyyden, rakkauden, sodan ja seksin jumala. Hänet tunnetaan myös nimillä Inanna ja Astarte (lue Inannan matka alamaailmaan, [Inana's descent to the nether world](#), josta pakanallinen tuonelausko on saanut alkunsa ja tullut juutalaisuuden sekä katolisen kirkon kautta kaikkialle kristikuntaan ja maailmaan).

Sin on kuunjumala ja Shamash "taivaan isä" jumalien joukossa. Vaikka nämä jumaluudet eroavat katolisen uskon Isästä ja Pojasta ja Pyhästä Hengestä, niin on tämä rakenne yhteinen pakanauskontojen kanssa.

Katolisuudessa palvotaan lisäksi "Jumalan äitiä" neitsyt Mariaa, mikä on täysin vierasta ensimmäisille kristityille ja apostoleille. Jumalan äidin palvonta on samanlaista kuin muinaisen Babylonian "taivaan kuningattaren" palvonta (vrt Ilm 18:7; Jes 47). Taivaan kuningatar oli silloin

nimeltään Semiramis, hänen puolisonsa oli Nimrod ja Semiramiksen poika Tammus oli "jälleensyntynyt Jumala" (vrt. 1Moos 10:8 → Babylon 1Moos 11; Hes 8:14 ja Astarten eli Semiramiksen palvonta Raamatussa Tuom 2:13; 10:6; 1Sam 7:3-4; 12:10; 31:10; 1Kun 11:5, 33; 2Kun 23:13).

Maria ei ole "Jumalan äiti", sillä hän on ihmisen kristuksen Jeesuksen äiti. Jumalaa ei voi kukaan ihminen synnyttää ja tuollainen ajatus on täysin järjetön. Jumala on ollut aina olemassa, joten hän ei voi syntyä eikä häntä voi kukaan synnyttää. Jo pelkästään se seikka, että Jeesus kristus on Jumalan poika, estää häntä olemasta iankaikkinen Jumala ilman elämän alkua. Pojalla on alku, sillä hän on saanut alkunsa isästä samoin kuin hänen opetuslapsensa, hänen veljensä. (Hebr 2:10-11)

Jeesuksen on sanottu siinseen pyhästä hengestä ja syntyneen neitsyestä, mutta se opetus on hyvin kyseenalainen ja mahdollinen virhetulkinta tai katolisten isien tekemä lisäys alkuperäiseen Matteuksen evankeliumiin. Olen kirjoittanut tästä aiheesta myöhemmin kattavan opetuksen otsikolla: [Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?](#) Suosittelen sen lukemista ja asian tarkkaa tutkimista ennen kuin otat kantaa puolesta tai vastaan. Aihe ei ole niin yksiselitteinen kuin olet ehkä tähän asti luullut.

Jeesusta sanotaan Raamatussa Jumalan pojaksi siitä syystä, että Israelin ikuista kuningasta ja kristusta on sanottu profeettojen ennustuksissa Jumalan pojaksi ja Jumalaa on kutsuttu hänen isäkseen. (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:11-14; 22:10; 28:6; Psa 2; 45; 89:20-38; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14) Kuningas Salomo ei täyttänyt kaikkia niitä ennustuksia, joita "Daavidin pojasta" on annettu, joten juutalaiset odottivat Jeesuksen aikana uutta kuningasta, joka vapauttaisi heidät vihollisesta ja jonka valtakunnalla ei pitäisi oleman loppua. Jeesus kristus on se herra ja kuningas, jota juutalaiset yhä vielä odottavat, mutta hän saa kuninkuuden näkyvällä tavalla vasta toisessa tulemuksessaan, jota me kristityt nyt hartaasti odotamme. (Sak 13:8-14:9; Apt 1:9-11; Hebr 9:24-28; 1Tess 4:13-18)

Jeesusta sanotaan jumalaksi sen vuoksi, että hän on kansansa päämies, vapahtaja, lunastaja ja tuomari. Myös Moosesta sanottiin jumalaksi samasta syystä. (2Moos 4:16; 18:12-27; Apt 7:27, 35; 5:31; 17:31; 2:36; Hebr 2:10-11) Jeesusta sanotaan jumalaksi sen vuoksi, että hän edustaa ihmisenä täysin valtuuksin isäänsä Jumalaa, koska hän on hänen lähettämänsä sanansaattaja. Moosesta sanottiin jumalaksi samasta syystä, kun hän edusti Jumalaa hänen sanansaattajanaan faraolle. (2Moos 7:1) Myös enkeliä on sanottu Jahveksi ja Jumalaksi, kun se enkeli edustaa Jumalaa tämän nimessä täysin valtuuksin. (2Moos 3:1-15)

Jeesusta sanotaan jumalaksi samasta syystä kuin sitä enkeliä, joka puhui Moosekselle ja ennusti tulevasta Mooseksen kaltaisesta profeetasta eli Jeesuksesta. (2Moos 23:20-23; 5Moos 18:15-18) Se enkeli ei siis ole herra Jeesus, sillä hän ennusti Jeesuksesta Moosekselle, mutta ei ollut itse se kristus, josta hän ennusti. (Apt 7:35-39) Myös Israelin tuomareita on sanottu "jumalaksi", kun he edustavat Jumalaa tuomitessaan kansaansa. (2Moos 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25; Psa 82:1, 6) Jeesusta sanotaan Jumalan poikana jumalaksi samasta syystä kuin näitä tuomareita. (Joh 10:24-38) Näemme näistä kohdista, että Raamatussa sanotaan myös ihmistä jumalaksi silloin, kun ihminen edustaa Jumalaa. Jeesus on siten herrana ja jumalana ihminen, joka edustaa isäänsä Jumalaa. Hän ei ole itse se Jumala, jota hän edustaa ja joka asuu henkensä kautta hänessä. (Joh 14:9-11; 10:25-38; 5:43-44)

Jeesus kristus on Jumalan poikanakin vain ihminen, niin kuin Raamattu alusta asti osoittaa. Hän on kuninkaana ihminen, joka hallitsee ikuisesti tulevaa maailmaa, mutta häntä sanotaan Psalmessa 45 "jumalaksi", vaikka hän on ihminen. (Hebr 2:5-18; Psa 45; 89:20-38; Hebr 1:9) Herra Jeesus on kuninkaana isänsä kautta Daavidin jälkeläinen, hänen siementään ja sukuaan: hän on ihminen monien epäämättömien todistusten mukaan. (2Sam 7:8-17; Jes 11:1, 10; Ilm 22:12-16; 5:5; 1:5, 17-

18; 2:8; Luuk 1:32-35; Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:3; 5:12-21; 1Kor 15:1-47; 1Tim 2:3-7; Moos 3:15) Jeesus eroaa muista ihmisistä erityisesti siten, että hän ei tehnyt koskaan syntiä, vaikka oli kiusausten keskellä noin 33 vuotta ennen kuolemaansa ristillä. (Hebr 5:4-11; 7:14-28; 9:24-28; 1Piet 3:18; 2:22). Hänen uhrinsa kelpaa juuri hänen synnittömyytensä vuoksi sovitukseksi synneistämme ja ikuiseksi lunastukseksi. Jumala pelasti poikansa kuolemasta herättämällä hänet kuolleista hänen kuuliaisuutensa vuoksi. (Hebr 5:4-11; 13:20-21) Jumala herätti kuolleista ihmisen, ei Jumalaa, joka olisi luonut tämän maailman yhdessä hänen kanssaan. Uskossaan eksyneet itsensä opettajaksi korottaneet ihmiset ovat väittäneet jopa sellaista, että Jumala herätti kuolleista Herran Jumalan, luojamme. (Room 10:9-13) Näin voi käydä, kun sana ei avaudu ymmärrykselle hengen opettamalla tavalla, Jumalan tahdon mukaan.

Niin sanotut neitseestä syntymisestä kertovat kohdat voivat olla katolisten isien tekemä myöhempi [lisäys](#) ja [väärennös](#) alkuperäiseen Raamattuun tai virhetulkinta. On hyvin perusteltua pitää niitä väärennöksinä, koska neitseestä syntymistä ei kerrota Apostolien teoissa tai opetuskirjeistä. Sen asian totena pitäminen ei ole ollut apostolien aikana pelastumisen ehto ja vaikuttaa siltä, että he eivät tienneet koko asiasta yhtään mitään. Kun he julistivat evankeliumia, niin he eivät maininneet sanallakaan Jeesuksen olemista isän tykönä ennen ihmiseksi syntymistään eivätkä he sanoneen Jeesuksen syntyneen neitseestä. Mariaa ei korotettu evankeliumeissa eikä opetuskirjeissä: häntä ei edes mainittu evankeliumin julistuksessa ja rukouksessa!

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-31; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32.

Apostolit julistivat evankeliumia siten, että alkoivat sen suoraan Johannes kastajan toiminnasta ja siirtyivät sen jälkeen kertomaan Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta, jonka todistajia he olivat. (Apt 10:34-48) Toinen tapa oli puhua isästä kaiken luojana ja siirtyä sen jälkeen todistamaan Jeesuksesta. (Apt 17:22-31) Juutalaisille oli tärkeää pystyä osoittamaan kirjoituksista toteen se, että Jeesus on se kristus, jota nämä odottivat. (Apt 2:12-42; 7:1-59; 13:26-41; 17:2-3; 18:1-5; 28:14-31) Parannuksen saarna oli aina mukana julistuksessa, herran käskyn mukaan. (Apt 3:19; 26:15-20; Luuk 24:44-48) Jeesuksen syntymällä Marian kohdusta ja hänen lapsuusvuosillaan ei ollut mitään merkitystä evankeliumin julistuksessa.

Katoliseen eli yleiseen kolmiyhteisen jumalan oppiin uskovat veljet ja sisaret rajaavat kristuksen ruumiin ulkopuolelle ne, jotka eivät sitä oppia tunnusta. Jos profeetat, Jeesus ja apostolit eläisivät nyt, niin heidät poistettaisiin veljien keskuudesta, koska he eivät tunnusta sitä oppia. He eivät mene yli kirjoitetun Jumalan sanan ja pyhän hengen opetuksen, jossa hengessä tunnustamme, että Jeesus on Jumalan poika, ja Jeesus on kristus, lihassa tullut, ja isä Jumala on lähettänyt hänet maailman vapahtajaksi. Kun vielä rakastamme veljiä, jotka meitä väärin tuomitsevat, niin on Jumalan sana osoittautunut todeksi. Jumala pysyy meissä (1Joh 4:7-15), mutta miten käy niiden, jotka menevät yli kristuksen terveiden sanojen ja opin?

Tässä on vielä yksi englanninkielinen lähde siitä, miten kuolevaiset naiset ovat synnyttäneet kuolemattomia jumalia, jotka ovat ihmisen muotoisia (Hermes ja Dionysos).

[The Theogony of Hesiod](#), translated by Hugh G. Evelyn-White, [1914], (ll. 938-939) And Maia, the daughter of Atlas, bare to Zeus glorious Hermes, the herald of the deathless gods, for she went up into his holy bed. (ll. 940-942) And Semele, daughter of Cadmus was joined with him in love and bare him a splendid son, joyous Dionysus, -- a mortal woman an immortal son. And now they both are gods. (ll. 943-944) And Alemena was joined in love with Zeus who drives the clouds and bare mighty Heracles. (ll. 963-968) And now farewell, you dwellers on Olympus and you islands and

continents and thou briny sea within. Now sing the company of goddesses, sweet-voiced Muses of Olympus, daughter of Zeus who holds the aegis, -- even those deathless one who lay with mortal men and bare children like unto gods.

"Ihminen ja Jumala" vai "Jumala ihmisen ruumiissa"

"Jumala ihmisen ruumiissa" "tavan kristittyjen" puheissa ja uskomuksissa

Jotkut opetuksesta osattomat ihmiset uskovat, että Jeesus ei ole ihminen, vaan hän on Jumala, joka on ollut olemassa jo ennen tämän maailman perustamista. Tämä Jumala-Jeesus omaksui ihmisen muodon ja ilmestyi juutalaisen kansan keskuuteen ihmisen muotoisena Kristus-lapsena, joka kasvoi aikuiseksi mieheksi ja kuoli ristillä ruumiillisen kuoleman niin kuin ihmiset, mutta oli vielä kuollessaankin Jumala niin kuin oli koko ihmisenä viettämänsä elämän ajan. Kun Jeesus nousi ylös kuolleista, oli hän edelleen Jumala, vaikka hän sai samanlaisen muuttuneen ja kirkastetun ruumiin kuin me saamme ruumiin ylösnousemuksessa.

Nyt kun Jeesus on taivaassa isän oikealla puolella valtaistuimella, on hän edelleen Jumala, jolla on ihmisen katoamaton ja kuolematon ruumis. Jeesuksen ihmisyyys ymmärretään täten vain hänen ruumistaan koskevaksi: hänen aineeton sielunsa ja henkensä eivät ole ihmisen vaan Jumalan. Ne jotka näin ajattelevat, uskovat vastoin kolminaisuusoppia, jonka mukaan Jeesus on samanaikaisesti tällä hetkellä ja ikuisesti tästä eteenpäin "tosi ihminen ja tosi Jumala", sillä pelkkä Jumalan hengen tai sielun asuminen ihmisen ruumiissa ei tee Jeesuksesta ihmistä, koska sellainen olento olisi "Jumala ihmisen ruumiissa", ei ihminen. Tässä tulkinnassa niin kuin yleensä nimeltään kristityissä tulkintoissa ajatellaan ihmisen olevan aineeton henki tai sielu, joka asuu ruumiissa.

Osa edellä mainitulla tavalla uskovista ihmisistä ei usko, että se ruumis, joka on nyt kuollut, nousee ylös kuolleista ja muuttuu toisenlaiseksi, kuolemattomaksi ja katoamattomaksi, mutta silti aineelliseksi ruumiiksi. Heidän mielestään ylösnousemusruumis on henkeä, ei ainetta. Jumala jättää siis kuolleiden pyhien ruumiit hautoihin mätänemään, koska ei tarvitse niitä pukiessaan sielua tai henkeä henkiruumiiseen. Eloissa olevien pyhien ja valittujen ruumiit sen sijaan muuttuvat henkiruumiiksi herran tulemuksessa eivätkä ne jää elottomina mätänemään maan päälle. Tässä tulisi kuitenkin olla johdonmukainen, niin kuin jotkut ovat, ja sanovat sekä kuolleiden pyhien jäännösten että elävien valittujen ruumiiden muuttuvan herran tulemuksessa aineettomiksi henkiruumiiksi.

On myös niitä, jotka uskovat opetusta saaneiden tavoin, että "hengellinen" ja "taivaallinen" ruumis on ainetta, vaikka niistä tällaisia "hengellisiä" termejä käytetään. Novumissa sanotaan:

"...Siksi luonnollinen, sielun hallitsema ruumis muuttuu hengelliseksi ruumiiksi ylösnousemuksessa. Tämä ei tarkoita sitä, että ruumis muodostuisi hengestä tai henkisestä aineesta, vaan että sitä hallitsee ihmisen henki toisella tavalla kuin nykyistä luonnollista ruumista..." (Novum 3, s.851 erityisartikkeli)

Myös katoliset isät uskoivat kirjaimellisesti aineellisen ruumiin ylösnousemukseen sen sijaan, että olisivat ajatelleet katoamattoman ja kuolemattoman ruumiin olevan henkeä. (Catholic Answers, [Resurrection of the Body](#)) Kristityn ei pidä kuitenkaan perustaa uskoaan 1900-luvun teologien tai katolisten isien tulkintoihin vaan Raamatun kirjoituksiin. Tässä tapauksessa katoliset isät ja Novumin erityisartikkelin kirjoittaja ovat oikeassa. Jeesuksen ruumis nousi ylös haudasta, muuttui

toisenlaiseksi ja kirkastettiin. Näin on tapahtuva kaikille Jumalan lapsille ylösnousemuksessa. (1Kor. 15:34-58; 1Tess. 4:13-18)

Kolminaisuusopin kannattajat uskovat edellisestä poiketen siten, että Jeesus on tällä hetkellä "tosi ihminen ja tosi Jumala" yhtä aikaa. He pitävät tätä mahdollisena, koska jakavat kristuksen kahtia hänen kahden eri luontonsa kautta. Kristus on kaksiluonto-opin mukaan yksi persoona ja hänellä on yksi olemus, Jumalan olemus, mutta hänellä on kaksi luontoa, Jumalan luonto ja ihmisen luonto. Näillä selityksillä yritetään kumota väitteet, joiden mukaan hybridi-Jeesuksen sijaan pitäisi olla kaksi eri olentoa: ihminen-Jeesus ja Jumala-Jeesus.

Kolminaisuusopin mukaan herra Jeesus on nyt isän Jumalan oikealla puolella taivaassa hänen valtaistuimellaan. Kristus istuu siellä siinä ruumiissa, joka nousi ylös haudasta ja muuttui kirkastetuksi ruumiiksi sen jälkeen, kun hänet otettiin ylös taivaaseen. Me saamme samanlaisen kuolemattoman ja katoamattoman ruumiin herran tulemuksessa, vanhurskasten ylösnousemuksessa. Se ruumis, joka Jeesuksella nyt on, on ihmisen ruumis, ja se kristus, joka valtaistuimella istuu, on samanaikaisesti ihminen ja Jumala.

Kaikkein yleisin tavallisten "kristittyjen" uskomus on se, että ihmiset siirtyvät aineettomina sieluina tai henkinä suoraan Jumalan taivaaseen tai helvettiin heti kuolemansa jälkeen. He eivät usko ruumiin ylösnousemukseen, vaikka tunnustavat uskovansa siihen niissä kirkon tilaisuuksissa, joissa lausuvat uskontunnustuksen.

Kristikunta on jakaantunut kahtia sen mukaan, mitä uskotaan ihmiselle tapahtuvan heti kuoleman jälkeen. Jotkut uskovat Lutherin tavoin siihen, että sielut nukkuvat tiedotonta kuolonunta ylösnousemukseen tai herran tulemuksen asti. Jotkut uskovat useimpien helluntailaisten tavoin siihen, että aineettomat sielut tai henget irtoavat ruumiista kuoleman hetkellä, jolloin vanhurskaat pääsevät paratiisiin ja pahat ihmiset joutuvat tuonelan liekkiin tuskaa ja vaivaa kärsimään.

Jälkimmäisellä tavalla uskovilla on muutama vaihtoehto, joiden rajoissa he joutuvat liikkumaan uskomuksissaan. Listaan niitä tähän:

1. Jeesuksella ei ole nyt ylösnousemusruumista, koska se on kadonnut ja hävinnyt jäljettömiin.
2. Jeesuksella on nyt ylösnousemusruumis, joka on:
  - a. Jumalan oikealla puolella taivaassa
  - b. Jossakin välitilassa:
    - i. tuonela
    - ii. paratiisi (=kolmas taivas?)
    - iii. "taivas, jossa Jeesus on isän oikealla puolella", jos se on lukijan mielestä eri paikka kuin paratiisi ja "kolmas taivas", josta Paavali kirjoitti (2.Kor. 12:1ss.)

Jos uskot, että Jeesuksella on kuolematon ja katoamaton ylösnousemusruumis, niin sinun pitää vielä pohtia sitä, onko tämä ruumis ylösnousseen ihmisen ruumis vai ei, jolloin se voisi olla esimerkiksi Jumalan ruumis tai jonkin jumal-olennon ruumis. Jos et usko, että Jeesuksen ruumis on ihmisen ylösnousemusruumis, niin miten se sopii Raamatun ilmoitukseen kuolleiden ylösnousemuksesta?

Erittäin kunnioitettava vastaus kaikkiin kohtiin olisi: "En tiedä. En ymmärrä." Siinä ei ole mitään hävettävää, jos näitä asioita ei tiedä eikä ymmärrä. On paljon viisaampaa tunnustaa se, jos ei jotakin

asiaa tiedä, kuin lähteä väittämään jotakin tulkintaa varmasti oikeaksi, tai uskotella muille ja itselleen, että tietää ja ymmärtää, vaikka ei tiedäkään eikä ymmärrä.

On myös kristittyjä, jotka uskovat, että Jeesus ei ole Jumala eikä jumal-olento eikä enkeli vaan hän on ihminen, sikiämisestään ja syntymisestään lähtien hamaan iankaikkisuuteen asti. He eivät siis usko Jeesuksen pre-eksistenssiin eli edeltä-olemiseen. Katolisen uskomuksen mukaan he eivät ole kristittyjä, mutta mitä jos antaisimme Jumalan ja Jeesuksen päättää siitä asiasta?

Kristikuntaan mahtuu monenlaisia tulkintoja siitä, mitä ihmisille kuoleman jälkeen tapahtuu ja mitä Jeesukselle tapahtui kuoleman jälkeen. On hyvin tärkeää ymmärtää se, mitä ihmiselle nimeltään Jeesus nasaretilainen tapahtui, koska hän on ensimmäinen ylösnoussut ihminen, joka on saanut kuolemattoman ja katoamattoman ruumiin. Jos tämä Jeesus ei ole ollut koskaan ihminen vaan olisi ollut vain Jumala ihmisen ruumiissa, niin miten hän voisi olla ensimmäinen ylösnousseiden joukossa? Jos Jeesuksella ei ole nyt tällä hetkellä katoamatonta ja kuolematonta ylösnousemusruumista, niin miten me voisimme saada sellaisen? (ks. 1Kor. 15:12-58)

Jos Jeesus kävi läpi muodonmuutoksen Jumala→ihminen→Jumala tai jumal-olento→ihminen→jumal-olento, niin miten me voisimme pysyä ihmisinä vielä ylösnousemuksen jälkeen? Eikö meistäkin pitäisi tulla Jumala tai jumal-olento? Ja miten Jumala voisi lakata olemasta Jumala, niin että muuttuisi ihmiseksi? Jos Jeesus ei lakannut olemasta Jumala kun syntyi ihmiseksi, niin miten hän olisi voinut olla Jumala ja ihminen yhtä aikaa olematta kaksi eri olentoa? Tai onko mahdollista, että jumal-olento muuttuisi ihmiseksi ja sitten taas jumal-olennoksi? Tai että enkeli muuttuisi ihmiseksi ja sitten taas enkeliksi. Jos se olisi mahdollista ja olisi tapahtunut Jeesukselle, niin sitten meistäkin pitäisi tulla ylösnousemuksen jälkeen samanlaisia jumal-olentoja tai enkeleitä kuin jotkut luulevat Jeesuksen nyt olevan. Mutta niin he eivät usko tapahtuvan. Miksi? Miten me voisimme olla ikuisesti ihmisiä, jos Jeesus ei ole ikuisesti ihminen?

Kun näitä asioita tutkii, niin Jeesuksen täytyy olla joko ihminen tai Jumala eikä hän voi olla molempia yhtä aikaa. Ja se, kumpi hän on, sitä hän on ikuisesti. Kristuksen kaksiluonto-oppi kehitettiin juuri sen vuoksi, että pystyttäisiin järjellisesti selittämään sitä, miten Jeesus voi olla molempia yhtä aikaa ihmisyyden tai jumaluuden siitä kärsimättä. Tässä yrityksessä on kuitenkin epäonnistuttu.

Jeesuksen jako kahteen eri luontoon yhdessä kristuksen persoonassa ja yhdessä Jumalan olemuksessa on keinotekoinen keksitty selitys totuuden hämärtämiseksi. Se on filosofisen pohdiskelun kautta syntynyt verbaalinen pakoyritys pois siitä totuudesta, että Jeesuksen pitäisi olla kaksi eri olentoa, jos hän olisi yhtä aikaa sekä ihminen että Jumala. Koska tämä väistämätön johtopäätös kumoaa kolminaisuus- ja kaksiluonto-opit, ei niihin uskova voi pitää sitä totena, koska tuomitsisi niin tehdessään itsensä ikuisen helvettiin. Katolisten isien langettama ja myöhempien protestanttien teologioiden heiltä perimä kadotustuomio estää siten nykyään eläviä kristittyjä näkemästä totuutta ja pitää heidät pimeydessä herran tulemukseen asti.

Eiköhän tuossa tullut lueteltua kaikki eri "kristilliset" uskomukset vai jäikö jonkun uskomus huomiotta? Kertaan vielä:

1. Jeesus on vain Jumala, ei ihminen

- a. Jeesus kävi läpi muodonmuutoksen: Jumala→ihminen→Jumala, mikä on looginen mahdottomuus, koska Jumala ei voi lakata olemasta Jumala
  - b. Jeesus on ollut aina Jumala ja ainoastaan näytti ihmiseltä Jeesuksen ruumiissa, vaikka oli koko ajan Jumala ja on ikuisesti vain Jumala, ei ollenkaan ihminen
2. Jeesus on jumal-olento tai enkeli, ei ihminen
- a. Jeesus kävi läpi muodonmuutoksen: jumal-olento→ihminen→jumal-olento tai enkeli→ihminen→enkeli, mikä johtaisi siihen uskomukseen, että meistäkin tulisi jumal-olentoja tai enkeleitä, koska Jeesus ei elä ihmisenä iankaikkisesti
  - b. Jeesus on ollut aina jumal-olento tai enkeli ja ainoastaan näytti ihmiseltä Jeesuksen ruumiissa, vaikka oli koko ajan jumal-olento tai enkeli ja on ikuisesti vain jumal-olento tai enkeli, ei ollenkaan ihminen
3. Jeesus on Jumala ja ihminen yhtä aikaa
- a. Jeesus on ollut Jumala jo ennen maailman perustamista
  - b. Jeesus syntyi ihmiseksi ja oli ihminen eläessään maan päällä ja noustuaan ylös kuolleista ja tultuaan otetuksi taivaaseen ja on ihminen nyt taivaassa isän oikealla puolella samanaikaisesti kuin on Jumala, ja on oleva ihminen ikuisesti samalla kun on Jumala
4. Jeesus on ihminen, ei Jumala
- a. Jeesus sikisi ja syntyi ihmiseksi, mitä ennen häntä ei ole ollut olemassa. Jeesus eli ihmisenä maan päällä, kuoli ihmisenä ristillä, nousi ihmisenä ylös kuolleista, sai ihmisenä katoamattoman ja kuolemattoman ruumiin, ja otettiin ihmisenä ylös taivaaseen, jossa hänellä on nyt kirkastettu taivaallinen ja hengellinen ruumis, jollaisen myös hänen seuraajansa ovat saava

Kohdan 3 mukaan uskoviin olisi hyvä miettiä sitä, missä Jumala-Jeesus oli ihminen-Jeesuksen maanpäällisen elämän aikana? Jos oli taivaassa, niin lähettikö isä todellakin poikansa alas maailmaan (Jeesushan olisi ollut silloin koko ajan isän tykönä taivaassa)? Jos oli henkenä läsnä kaikkialla, niin myös silloin hän olisi pysynyt isän tykönä sen sijaan, että olisi lähtenyt sieltä alas maailmaan "omiensa tykö".

Kolminaisuusopin kannattajat eivät tällaisista "järjen päätelmistä" hätkähdä. Heille ei tuota ongelmia uskoa niin, että Jeesus-Jumala jäi taivaaseen isän tykö henkenä, mutta laskeutui alas taivaasta ja syntyi ihmiseksi, niin että isä todellakin lähetti poikansa maailmaan. Näin ollen Jeesus saattoi olla yhtä aikaa kahdessa eri paikassa: taivaassa Jumalana ja maan päällä ihmisenä.

Sekään ei tee trinitaarin mielestä tyhjäksi tätä teoriaa, että Jeesuksen täytyi olla ihmisenä itsenäisesti ja persoonallisesti ajattelemaan, puhumaan ja toimimaan kykenevä olento voidakseen olla "tosi ihminen", jolloin Jumala-Jeesuksen täytyy olla ihminen-Jeesuksesta erillinen olento. Koska "Jumalalle on kaikki mahdollista", saattoi se henki, joka Jeesuksella oli, elää ja toimia ihmisten rajallisella tavalla ihmisen ruumiissa, samalla kun kristuksen henki pysyi isän tykönä taivaassa täydessä majesteettisuudessaan, tiedossaan ja vallassaan. Silti ei ole kahta henkeä, "ihmisen Jeesuksen henki" ja "Jumalan Jeesuksen henki", vaan on yksi "kristuksen henki", joka on iankaikkinen.

Ja näin tätä teoriaa kolminaisuusopissa voidaan puolustaa ja levittää Jumalan sanan ehdottomana totuutena hamaan kristuksen tulemukseen asti. Vastaamatta on tosin vielä se, miten jokin olento, joka ei ole ihmisenä täydellisesti samanlainen kuin me, voisi olla "tosi ihminen"? En tarkoita tällä sitä, että Jeesus ei tehnyt koskaan syntiä tai että hänen isänsä ei ollut Adamin jälkeläinen, ihminen, vaan tarkoitan sitä, että jos joku olento ei ole biologisesti ja hengellisesti tarkasteltuna täysin

samanlainen kuin me, niin hän ei voi olla "tosi ihminen", samanlainen kuin me olemme. Täsmennän vielä:

Jos uskot kreikkalaisen filosofian tavoin, että meillä on "henki, sielu ja ruumis", ja jokaisen ihmisen henki on hänen oma persoonallinen henkensä ja jokaisen ihmisen sielu on hänen oma persoonallinen sielunsa, jotka henki ja sielu ovat ihmisen henki ja ihmisen sielu, eivät Jumalan henki ja Jumalan sielu, niin eikö silloin Jeesuksellakin täytyisi olla samanlainen ihmisen henki ja ihmisen sielu, jotka eivät ole Jumalan henki ja Jumalan sielu? Nimittäin, jos Jeesukselta nämä puuttuvat, ei hän ole täysin samanlainen kuin me, eikä hän olisi siten "täysin ihminen" (tosi ihminen).

Osaatko selittää sen, miten Jeesus sinun mielestäsi on tosi ihminen ilman omaa persoonallista ihmisen henkeä ja ilman omaa persoonallista ihmisen sielua? Ja jos hänellä nämä ovat, niin miten on mahdollista, että ihminen-Jeesus ei olisi eri olento kuin Jumala-Jeesus? Ja miten voisi olla mahdollista, että ihminen-Jeesus ei olisi luotu olento niin kuin me olemme, jos hän kerran on "tosi ihminen"?

Vähintä, mitä kolminaisuusopin vilpittömän kannattaja joutuu nyt tunnustamaan, on se, että Jeesuksella on ihmisenä alku ja hänet on luotu ihmiseksi, koska ihminen on Jumalasta erillinen luotu olento ja ihminen on oma persoonansa, joka on eri kuin Jumalan persoona. Ja vastoin kolminaisuus- ja kaksiluonto-oppia Jeesuksella täytyy olla myös ihmisen "olemus" niin kuin meilläkin on, jos hän kerran on "tosi ihminen", täydellisesti samanlainen kuin me, kuitenkin ilman syntiä. Tunnustatko nämä asiat vai jatkatko loputtomien selitysten keksimistä katolisten isien opin tueksi?

Petteri Haipola, marraskuu 2011–17.4.2016

Mitä Raamatun kirjoittajat sanovat Jeesuksesta?

Olen kirjoittanut tästä aiheesta paljon vuoden 2016 alun jälkeen. Voit lukea lisää [tämän linkin](#) takaa. Käsitellen kirjoituksissani useimmat Raamatun kohdat, joissa tätä asiaa sivutaan.